

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Цена 1 Динар

ПАРАЋИН, Јул 1997.
Број 390, година VIII

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ - ПАРАЋИН

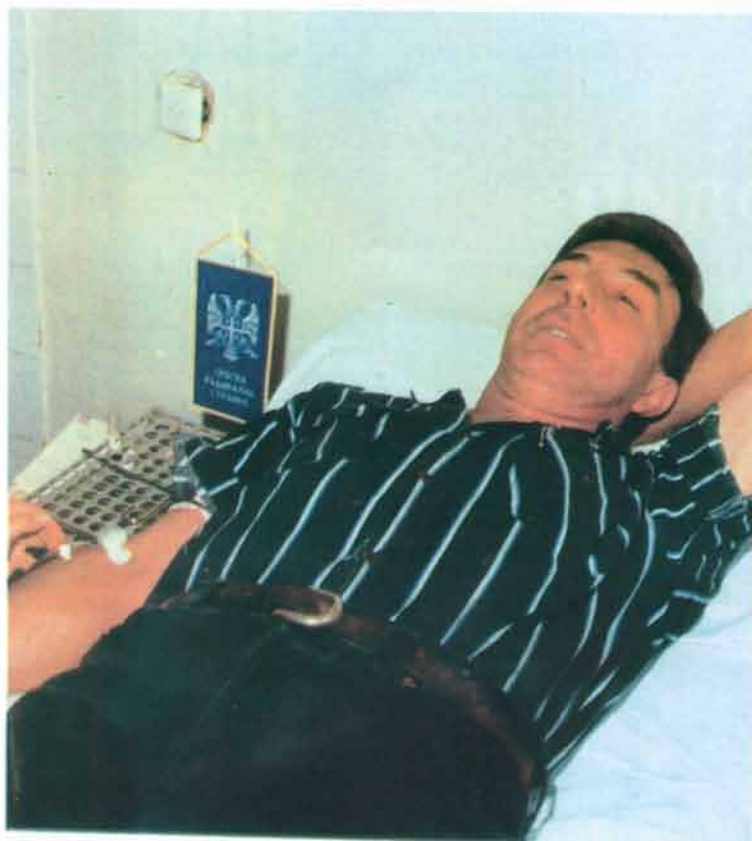
Интервју:
Томислав Николић
на Радио Параћину

У сусрет Изборима 97.

Представљање Месних Одбора СРС Општине Параћин

Поштовање традиције:
Слава СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ Света Три Јерарха

Др Стратије Петровић
Председник ОО СРС Параћин

Снежана Жикић
Благајник ОО СРС Параћин

Добровољно давање крви у организацији
Општинског Одбора СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ПАРАЋИН

СВЕ ЗА СРПСТВО - СРПСТВО НИЗАШТА

интервју Томислава Николића на Радио Параћину

ВОДИТЕЉ: Таласи Радио Параћина 16 часова и 23 минута, поштовани слушаоци како смо већ у неколико последњих дана најављивали, наш и пре свега ваш гост данас је заменик председника СРС-е Господин Томислав Николић. Добар дан!

НИКОЛИЋ: Добар дан!

ВОДИТЕЉ: Добро дошли у студио Радио Параћина. С обзиром да нисте први пут овде, долазили сте пре од прилике месец дана када је Господин Војислав Шешел био наш гост, ево у овој поздравној речи, најави најпре да Вас упитам да и Ви са своје стране представите Српску Радикалну Странку данас.

НИКОЛИЋ: СРС-а је једина национална странка која је успела да сачува свој програм и да својим политичким деловањем осигура оним грађанима Србије који мисле као ми, значи који мисле апсолутно српски, који мисле у интересу српског народа и српске државе, да имају за кога да гласају и да једног дана кад победимо имају власт која би била по мери свих грађана Србије, а посебно Срба. Дакле политички ми смо странка која се залаже за Србију као републику, Србију у којој ћемо имати једног председника, једну скупштину, једну владу, Србију у којој ће сви грађани имати иста права уколико од ње не траже оно што она не може да им пружи. Дакле, Србију која ће од свих својих грађана, како од Срба, тако и припадника мањине, тражити да поштују устав, закон ове државе, да се попишу као њени становници, да изађу на изборе, да плате порез, да се одазову на позив у војску у рат и ми смо та политичка странка која никада никоме неће дати ни један део територије Србије. Макар колики да буду захтеви и тражње појединих група грађана који не припадају Србима. Ми сматрамо да је потпуно нормално за Србе да воле Србе, за шиптаре да воле шиптаре, а да се сви ми у овој држави који ову државу поштујемо у њој међусобно уважавамо, разумемо, да покушамо да испунимо жеље свих. Наравно Српска Радикална Странка једну жељу коју имају шиптари и муслимани па чак и део Мађара који се боре за

који се представљају као политичке странке - жеље да нам део територије отму и праве неке нове државе на територији Србије - ту жељу никада нећемо испунити и то унапред говоримо и грађанима који су Срби и онима другима макар никада не дошли на власт макар остали вечито опозициона странка. Оног дана кад дођемо на власт, кад победимо ми ћемо укинути аутономију на Косову и Метохији, укинути аутономију Војводина, одмах ћемо јасно ставити до знања шиптарима да они који не признају да живе у Србији - да им ту није место. Отворићемо две капије на Косову и Метохији: једну кроз коју ће се враћати Срби и другу кроз коју ће шиптари излазити и одлазити из Србије зато што и сад тврде да не живе у Србији, па кад тако тврде онда им овде није место.

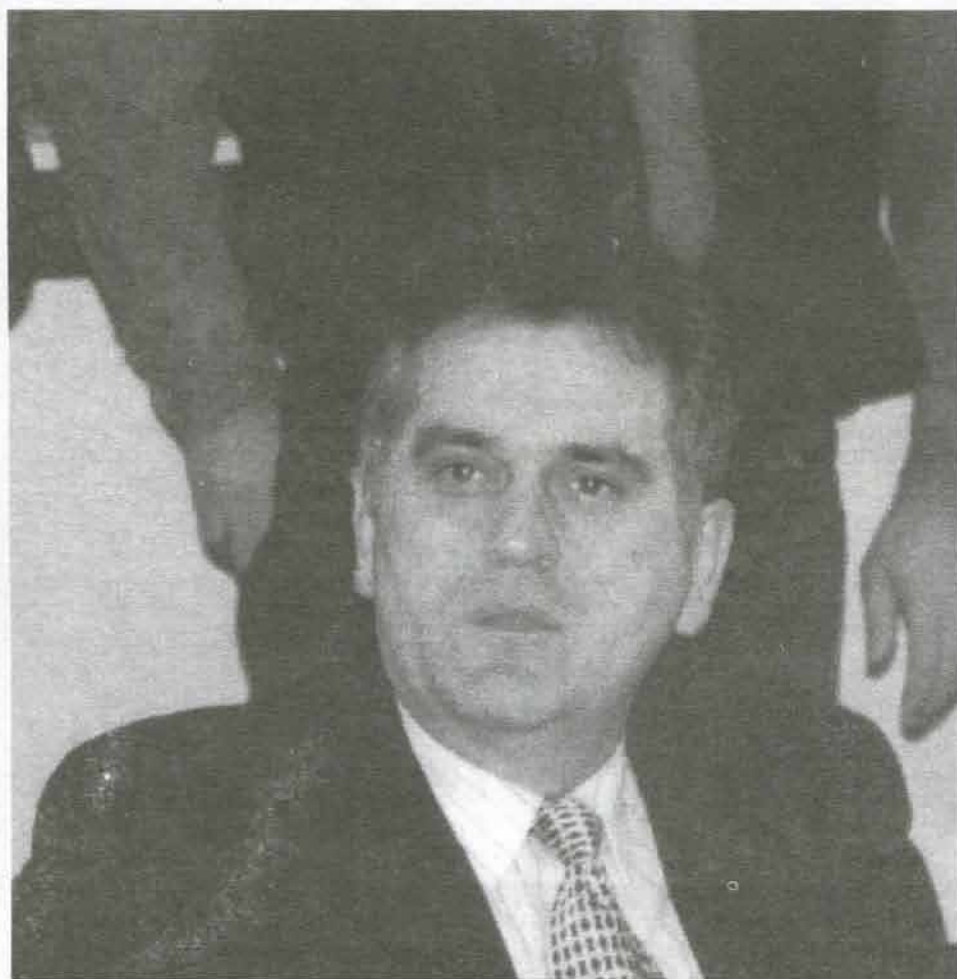
Ми смо политичка странка која се залаже за либерални капитализам. Значи за апсолутно поштовање приватне свине, за део својине која ће и даље бити у државном власништву. Ми смо политичка странка која се по економским питањима залаже за отворену сарадњу са светом. Знамо да имамо партнера и на истоку и на западу. Желимо да искористимо оно по чему је Србија повољна за улагање страног капитала, а то је здрава земља, здрава вода, здрав ваздух. Ту су делимично застарели технолошки капацитети, али је зато изузетно стручна и на жалост изузетно јефтина радна снага. Ми се као политичка странка залажемо да држава коначно скине све ланце са сељака, да држава више не одређује откупне цене пољопривредних производа, да држава више не буде једини снабдевач и једини купац код сељака. Дакле да сељак може да купи и ђубре и семе и заштиту и нафту и пољопривредне машине тамо где су оне најјефтиније за њега. Ако је вештачко ђубриво сада три пута јефтиније у француској него у Србији, зато што од Панчева доведе прође кроз двадесет лоповских руку, прођу фактуре, а ђубриво иде директно на одредиште, ми ћемо омогућити као држава да сељак ђубриво набави у Француској. То ће натерати наше произвођаче да добро размисле да своје зараде смање на онај ниво који је у свету дозвољен, а да сељак онда може

да бира да ли ће куповати овде, ако му је јефтиније ђубриво из Француске нека га доведе оданде, тај шлепер који доведе ђубриво, нека изведе пшеницу коју је сељак произвео. Ми ћемо као држава стајати на граници, наплаћивати царину и за ону робу која улази и за ону робу која излази зато што нам требају приходи да би смо исплаћивали зараде просвети, судству, школству, полицији, војсци, да исплаћујемо дечије додатке, породилшке додатке, инвалидине. Дакле све оно што иде на терет буџета, а то што ова држава не користи сада зато што је изузетно криминализован врх ове државе и зато што се све те радње одвијају у овој држави, али од тога нема народ ништа, него имају само појединци.

Ми смо политичка странка која ће се залагати коначно за то да Србија са Русијом и Америком успостави праве односе, а то значи да ми њима нећемо бити конкуренција ни у чему. Ми смо велики народ, али нажалост изузетно мала држава, супроставићемо им се само уколико желе дубоко да повреде виталне интересе - на достојанство српског народа. За све остало имаће нашу апсолутну сарадњу.

Ми знамо да је Русија огромно тржиште које може да прими сву нашу робу која може да нас снабде свим потребним сировинама. Знамо да је Америка тржиште за нашу робу зато што смо јефтинији зато што производимо здраву храну коју они могу да приме одмах - скоро без икаквих санитарних надзора. Ми смо земља која жели да примени све демократске тековине у целом свету. Дакле, ми хоћемо западну демократију, хоћемо изборе по моделу који се примењује на западу. Хоћемо да имамо демократску власт да имамо јавност у раду, да имамо слободне медије и хоћемо да са запада преуземо све оно што је напредно и прогресивно и што српски народ жели да прихвати, али нећемо да прихватимо са запада оно што се зове уцена, подмићивање, оно што се зове владање на силу.

Нећемо да прихватимо начин живота - амерички - у коме се све више простире порнографија, наркоманија, пропадање читавих слојева становништва, нећемо да прихватимо оно што је нашем народу страно. Ми смо

смо за патријархално васпитан народ. Не желимо да своју децу упропастимо тиме што би смо априори прихватили све што долази са запада. Дакле ми нисмо њима конкуренција ни у чему. Ми немамо аспирација ни за чијим територијама - нас не морају светски полицајци да лупају по прстима зато што ми имамо неких жеља да освајамо: Мађарску, Румунију, Бугарску, Грчку, Албанију... Значи имамо оно што је наше, имамо оно што смо изгубили на преговорима у Дејтону, чега се СРС никад неће одрећи, а то је Република Српска Крајина и Република Српска. Знамо да то не може ратом да се врати и нисмо ми баш толико политички наивни да верујемо да би смо победили и увођењем Србије у рат нешто добили. Рата против целог света више нема. Ми смо рат једном добили - изгубили смо за зеленим столом много територија, али никад нећемо одустати од политичких захтева, да нам се оно што је српско врати и да Срби тамо могу да живе, али као свој на своме. Дакле, нећемо инсистирати после победе да се Срби одмах врате тамо где су некада живели, да их препустимо усташкој власти и да Србија, изузетно слаба тренутно, и економски и војно и политички, рекао

бих, не може да их заштити, да им гарантује безбедност ако се тамо врате. И то је оно нашта смо упозоравали актуелну власт у Србији у време када се припремао егзодус Срба из Републике Српске Крајине и из Републике Српске. Ми смо у Скупштини тражили да их одбранимо тамо где они живе, тамо где имају куће, имања фабрике, школе, стоку, пољопривредне машине, значи тамо где врло лако могу да живе. Тамо где су имали и државу и војску и полицију и народ и територије, све услове по међународном праву да буду државе, само је требало да још иза њих стане Велика Србија. Ми смо говорили тада у Скупштини да њима не треба војска, али да оно све што ми имамо од ратне технике треба да дамо Републици Српској и Републици Српској Крајини зато што то нама не треба, ако не одбранимо Републику Српску и Републику Српску Крајину ми у Србији више немамо шта да бранимо. Нас неће више нико напасти да нам отима ово што је у Србији, али је требало да бранимо оно што је изван Србије, што смо рекли 1991. године, ми ћемо бранити по сваку цену, када је председник Србије рекао да хрвати могу да иду, али не могу да изведу Србе

и не могу да изнесу Српске територије. Било би много поштеније од ове власти да је тада рекла Србима: "Знате шта, не чека вас ништа добро, хрвати ће вас или поклати или иселити или покатоличити. Ми не можемо да вас бранимо, или ће те да останете да живите под таквом влашћу или продајте то што имате и прелазите у Србију". То би било, ваљда, моралније од једне власти, него ово: "Бранићемо вас, живели сте у саставу Југославије, имате право на самоопредељење", па смо их питали референдумом и у Републици Српској и у Републици Српској Крајини, да ли желе да живе са нама у једној држави, они су рекли да желе, увели смо их у рат, у том рату им помогли да формирају своје границе, да формирају своје државе, а онда смо их изненада оставили, гурнули, чини ми се у провалију из које нема излаза. Сад се већ види да ми губимо Славонију, Барању и Западни Срем. Кад су расписани избори у читавој републици хрватској и кад је ова власт у Београду рекла да Срби треба да изађу на изборе и у Славонији и у Барањи и у Западном Срему, ми смо распустили Српску Радикалну Странку на тој територији, 1993. године осам посланика СРС је бирано на тој територији. По већинском принципу, као што се бирају одборници, седам посланичких места освојила је Српска Радикална Странка. Ми смо тамо били изузетно цењена странка која је заједно са народом одбранила те територије. Међутим, ми смо поручили Србима у Славонији, Барањи и Западном Срему, да ми нисмо формирали СРС да се она бори у хрватској на изборима, него да се бори у Српској држави на изборима. И сада, када нема српске државе, ми нећемо ићи на изборе. Распустили смо странку, рекли својим активистима да се сад понашају како год желе, ако мисле да треба да се негде кандидују нека се кандидују, али не могу као Српски Радикали. Слободан Милошевић је направив неку политичку странку тамо, коју предводи Станимировић, та странка је изашла на изборе, а онда кад су видели какву су подвалу спремили Американци и хрвати, после избора су рекли да избори нису били регуларни, као да је могло да се очекује од хрвата да направе регуларне изборе. Како су ти избори текли? Срби који тамо живе, а скоро их је 100%, тамо и нема хрвата нити неког другог, или су могли да гласају или нису могли. Четри дана је

трајало гласање док већина није добила право да гласа, за то време, хрвати су у целој хрватској, Немачкој, Америци и Аустрији гласали, гласање се односило на Славонију, Барању и Западни срем и одједном победише хрвати. Победише на територији на којој уопште не живе. И сад та територија прелази у хрватске руке и очекује се да и фрањо туђман ускоро обиђе Вуковар. Нама Радикалима је у борбама за Вуковар већ било јасно да неко тргује Вуковаром, наиме, ако је сматрала српска власт да ће Вуковар остати у српским рукама није требало онако да га растури. Град који треба Србима да остане онако се не растура. Једноставно, видело се да ће тај град припасти хрватима. Дакле, политички нећемо одустати од борби за српске територије, и то ће бити наш стални захтев Уједињеним нацијама, захтев од кога никада нећемо одустати. Вероватно ћемо имати данас више времена да о свим тачкама програма развијемо своју причу. Ми спадамо у политичаре који на свим својим наступима највећи део времена искористе да прикажу свој програм онима који слушају, наравно искористимо и прилику да укажемо и на мане оних који су нам политички конкуренти. Ја врло често чујем у Србији, "Немојте се нападати између себе", а основни циљ политичке борбе је нападање политичара између себе. Ми се боримо за власт, ми смо се окупили пре седам година, а неки од нас дружимо се већ дванаест, тринаест година, као огорчени противници комунистичког система и једина нам је жеља била да успоставимо вишестраначки систем у коме ће свако моћи да каже оно што мисли о држави и државном руководству и у коме ће се политичке странке својим програмима борити за власт на изборима и успут користити прилику да оне друге, оне за које сматрају да су лошије од њих, представе грађанима Србије у лошијем светлу тако да грађани Србије кад имају пред собом све информације могу да оцене за кога би требало на изборима да гласају или не. Дакле, и данас ћу покушати да што више програма СРС-е представим вашим слушаоцима. Ми смо тај програм у сто тачака објавили као специјално издање наших новина "Велика Србија", поделили у 120 000 примерака прошле године. Очигледно да је то био мали тираж и да ћемо ове године морати бар у 200 000 примерака да поново тај програм одштапамо,

али ја мислим да је у Србији све јасно, да смо ми политичари и политичке странке, за Србе и остале грађане отворена књига, о нама се све зна. Могли би да се распишу избори и да нам се забрани свима да било шта кажемо до избора и опет би се знало колико ће која политичка странка освојити гласова, једноставно већ седам година смо пред очима јавности, ми Радикали мало мање од осталих, скоро три године смо били блокирани на свим државним медијима па смо и то преживели. За ових седам година грађани Србије тачно знају ко од политичара колико вреди, ко уме лепо да говори, а ко уме и да говори и да ради, ко уме да буде добар опозиционар, а ко уме и на власти да се покаже као квалитетан и честит човек. Ове године ћемо имати битне, рекао бих, одлучујуће изборе, али већ сада унапред могу да поручим и Вашим слушаоцима, онај ко победи ове године имаће пред собом много терета и много обавеза, а грађани не могу да очекују од њега да за месец или два покрене тачкове Србије и да у Србији од једном потече мед и млеко. Нас већ сада очекује много рада, много труда, као што је Черчил рекао Енглезима кад се кандидовао, очекује нас крв, зној и сузе, на сву срећу нас не очекује крв, зато што смо ми српски радикали апсолутно против било каквих сукоба у Србији, за разлику од друге две коалиције које стално чачкају, изазивају ђавола, рекао бих, и непрекидно покушавају да грађане на улицама супроставе једне другима. Ми се залажемо да створимо услове за све изборе, да на тим изборима учествујемо, онај ко победи ако то није СРС-а добиће - примиће од нас честитку за победу, а ми ћемо поново, да се окупимо поново да наставимо да се боримо као опозициона странка и да очекујемо да када ће оно што сејемо коначно родити кад ћемо пожњети успех на изборима оно због чега смо се окупили.

Знате, човеку досади да дуго година буде у опозицији, једноставно окупили смо се да покажемо да можемо да радимо боље, да можемо и да владамо. Србија до сада није у већини гласала за Српску Радикалну Странку, има много разлика. Највероватније да ни ми нисмо до сада остављали утисак да можемо добро да владамо. Међутим од новембарских избора до данас свима је сада већ јасно преломило се у Србији, преломило се на страну Српске Радикалне Странке. Прилив

чланства је огроман, интересовање огромно. Формирамо одборе у селима у којима раније нисмо имали ни једног члана. Све анкете које се организују широм Србије, које не организује Српска Радикална Странка чак их организују листови или агенције које су непријатељски расположени према нама, показују да је Војислав Шешељ најозбиљнији кандидат за Председника и да Српске Радикалне Странке има највише изгледа да има највише гласова ове године.

Знамо да је то последица доброг програма и последица мукотрпног рада, да се сада претвара у политичке поене и то што су нас тукли у скупштинама и то што су нас хапсили, затварали, прогањали и то што смо ратовали за ову земљу кад је требало и то што смо подржавали Милошевића кад је заслужио да буде подржан и то што смо га напали оног часа кад је престао да се понаша онако како би се ми Радикали понашали на власти, дакле, чини ми се да ове године имамо највећу прилику да претворимо у изборну победу, стриктно поштовање програма који смо написали око кога смо се окупили и који никада нећемо мењати ни по коју цену.

ВОДИТЕЉ: Господине Николићу, ево један леп увод, мада ћемо се ми програму СРС-е враћати кроз све сегменте нашег данашњег разговора, односно Вашег гостовања, ја да позовем слушаоце да у колико имају питања, да их поставе на телефоне 552866 и 554923. Господин Николић је вољан и рад да одговори на сва Ваша питања. Осамнаест минута до седамнаест часова, након једне музичке паузе настављамо наш разговор... таласи Радио Параћина поштовани слушаоци наш и Ваш гост заменик Председника СРС-е Томислав Николић. Ево у првом сегменту овог нашег разговора данас причали смо о програму односно представили Српске Радикалне Странке и програм па ево у свом говору односно у разговору поменули сте предстојеће председничке и парламентарне изборе. Шта нам можете рећи шире о томе, дакле са аспекта Српске Радикалне Странке.

НИКОЛИЋ: Српска Радикална Странка је потпуно спремна за изборе и мислим кад би сутра били одржани избори да смо већ сада апсолутно спремни, у осталом ми смо први одредили на конвенцији на Централној Отаџбинској Управи свог кандидата за председника, то је наш Председник

доктор Војислав Шешељ. Код нас није било никаквих двоумљења, за разлику од других који не могу да пронађу кандидата, у коалицији Заједно никад неће постојати заједничко кандидат, зато што су Ђинђић и Драшковић супростављени једни другима и један другоме и мисле да су један од другога и паметнији и бољи кандидати. У Социјалистичкој Партији Србије је тешко пронаћи преву замену за Слободана Милошевића који по нама Српским Радикалима не може више да се кандидује зато што је Устав јасан и изричит и каже да једно лице може само два пута бити изабрано за Председника Србије међутим ми ћемо изаћи сигурно на председничке изборе и на парламентарне уколико се изборни закон и стање у медијима не поквари драстично у односу на оно што имамо данас. Ми смо, данас је много боља и повољнија ситуација и то треба рећи без обзира на то што смо ми Опозициона странка, данас је много повољнија медијска ситуација него што је то била до новембра прошле године. Ми смо ушли у изборе у новембру прошле године, а да смо пре тога три године били апсолутно блокирани на државним медијима, а Коалиција Заједно је пуштана спорадично, са времена на време. Ако је некад неко од њих нешто изговорио добро СПС-у или је са њима шуровао онда су имали приступ на државну телевизију, чак је било и покушаја да се организују округли столови на које није позивана СРС-а, тако да ми чудно звуче изјаве неких од њих да сада неће изаћи на изборе.

Мора да се призна да су државни медији, медији под контролом Социјалистичке Партије Србије много отворенији него што су били до новембра прошле године, да је ту дошло до извесног отопљавања леда, рекао бих, и ми Српски Радикали то врло добро осећамо, скоро да нема града у Србији где ми не можемо да или платимо или у оквиру неких политичких термина обезбедимо за доктора Војислава Шешеља, за мене или за неког страначког активисту гостовање на радију, телевизији.

Новине су увеле посебне странице на којима се извештава о раду политичких странака државна телевизија има страначке хронике, петком имате округли сто на државној телевизији, који је прилика да представници политичких странака о разним темама дају своје ставове и судове, дакле, учествоваћемо у колико

социјалисти не покваре изборни принцип, не промене изборни закон тако да се види да желе да на силу владају Србијом. У колико се медији поново не затворе, апсолутно не блокирају херметички, онда нема разлога да бојкотијемо изборе, а ми смо спремни да победимо СПС-е и желели би смо да то докажемо геађанима Србије. Проблем је кандидатура председника Србије Слободана Милошевића и ми смо против тога да се он кандидује, али ја бих заиста желео да он изађе на изборе и да буде побеђен од стране Војислава Шешеља. Чини ми се да би увек остајала нека недоумица код грађана па би сви говорили, победио би поново Милошевић него му није Устав дозвољавао. Ја мислим да је време да Милошевић изгуби изборе на којима учествује, зато што то није више онај човек који је, морам да признам до сада глатко побеђивао опозицију на изборима, нит је то више тај програм, нит је Милошевић испунио своја обећања која је до сада увек давао пред изборе. Нама је председник Србије још 87. год. обећао да Србе на Косову и Метохији више нико не сме да туче, да ће у року од годину дана двеста хиљада Срба вратити на Косово и Метохију програмом за повратак расељених Срба, обећао нам је шведски стандард у Србији, обећао нам је апсолутну борбу против криминала, а ми сад видимо да смо далеко не само од Шведске, него рекао бих да не би овог рата у Албанији ми смо већ били испод Албаније по нивоу свог стандарда, а што се тиче криминала, мислим да у свету нема државе која има више полиције и више криминалаца од нас у Србији. И последње убиство генерала Радована Стојичића Баце које је уследило након низа убистава широм Србију којима су најпре страдали криминалци у обрачуну између себе, па ми Радикали нисмо много жестоко ни реаговали на те обрачуне, али кад су криминалци почели да залазе у куће да убијају недужне људе за сто или двеста марака које пронађу у кућама, кад су почели да убијају инспекторе полиције кад смо изгубили на Косову петнаестак полицијата у последње време од напада шиптарских сепаратиста и кад је коначно убијен један генерал полиције, а то се нигде у свету не дешава, онда смо схватили да је готово са безбедношћу у Србији и да Србијом влада мафија и да више нико није сигуран ако Радован Стојичић

није био сигуран за свој живот, а он је сигурно један од најјачих Срба био, и сигурно је бар два пута бржи од сваког од оног ко се маши за пиштољ, јер је био потпуно спреман и трениран човек, а кога је тако лако такорећи на улици пред очима сина, да изгуби главу, онда више нико од нас није сигуран у Србији од криминалаца који за стотину или пар хиљада марака могу некога да убију. А ако истовремено Социјалистичка Партија Србије уместо таквога човека који је у чизмама проводио радни дан и у униформи доведен на место министра полиције једног пензионера Влајка Стојиљковића који је из привредне коморе, значи са места где се рађа криминал, са места на коме се одређују квоте, континенти ко ће да увози, ко ће да извози, ко ће да заради на овој нашој сиротињи, ако је он постављен министар полиције онда се поставља питање да ли је нама требао онако спреман човек, какав је био Радован Стојичић или нам треба овакав пензионер какав је Влајко Стојиљковић. Постављањем таквог човека на место министра полиције охрабрени су криминалци. Народ се још више завлачи у своје куће, закључавају се и дању и ноћу те се све више се продају сигурносне браве, аларми за аутомобиле, мислим да и шверц оружја изузетно цвета у последње време полиција је разочарана оваквим понашањем. У полицији су сви честити људи у врху полиције само смрди, међу оним људима које је поставила Социјалистичка Партија Србије, код људи који се школују за милицијска занимања нема никаквих дилема, они су спремни одмах да се изборе против криминала, проблем је само што ви у затворима од Суботице до Прешева нећете наћи ни једног великог криминалца, зато су све акције против њих, све истраге стопиране од стране некога. У затворима се налази сиротиња, болесници, онај који је украо нешто на пијаци или самоуслузи и однео кући, да евентуално деци направи један оброк, тај лежи месец или два дана у затвору. Онај који је украо милионе тај је министар и то је трагедија и апсурд овог друштва и мора да дође нова власт да бар то обећање Слободана Милошевића које безуспешно сваки пут пред изборе даје грађанима Србије, да бар то испуни нека нова власт, јер ако нам треба много новца да покренемо производњу, за борбу

против криминала не треба нам ни један динар. Ми смо потпуно опремљени, ми имамо полицију која то може да уради, имамо тужилаштво, имамо судство само их све треба ослободити од стега, разјурити оне који не суде по закону него партијски. Омогућити онима који поштују закон, да свој посао доведу до краја, па ако треба да иде и сам врх Социјалистичке Партије Србије у затвор, ако то докажу полиција, тужилаштво и судство нека иде. То што је неко на власти не представља знак да против њега не може ништа да се предузме. Требало би да онај ко долази на власт схвати да мора још честитије да се понаша сад кад је на власти него у време док није био тамо, а код нас се то схвата као прилика да обезбеди себе, синове, унуке и своје слуге, материјалном сигурношћу, а да се против тебе не предузме ништа. Имате пример Милорада Вучелића. Кад је смењен са места посланика и смењен са места директора радио-телевизије, била је једна емисија на "Студију Б" у њој је био Јован Ристић онај режисер дебел из ЈУЛ-а који је сад постао у телевизији главни, и наш председник др Војислав Шешељ га пита, ту пред камерама каже шта је то политички згрешио Милорад Вучелић кад су га сменили, а Ристић каже, да није политички него је у питању криминал. И пролази седам до осам месеци СПС враћа Вучелића на место подпредседника, а не обра-злаже о каквом је криминалу било речи. То Вам је знак да у овој Србији је криминал у врху државе, држава је потпуно криминализована. Ја на многим трибинама, а скоро сваког дана у неком селу у Шумадији одржим по једну трибину, чујем разочаране људе који чак кажу: ми Срби смо лопови. То није тачно. Нема честитијег и поштенијег народа на свету, само што се код нас народ понаша онако како се понаша власт. Ако он види да онај на власти краде на милионе ако види да председник Србије дочекује рат у једном стану у Београду, да се за време рата и за време хипер-инфлације полакоми и одкупи кућу за десет хиљада марака на Дедињу, ако за то време његов син слупа двадесетак аутомобила, ако му син отвори фри-шопове на свим граничним прелазима, ако отвори дискотеку у Пожаравцу на 22 ара у мермеру и стаклу, ако му ћерка отвори радио станицу па још једну дискотеку у Београду, ако се то све

претвори у огромно богатство, шта ће онда да остане обичном грађанину који не прима плату неколико месеци или рецимо данас у Параћину, исплаћују дечији додатак за месец мај 96 год. Шта је дечији додатак? Дечији додатак је прилика да свако дете у Србији мимо породичног буџета може да добије по неку ствар, а код нас је на жалост дечији додатак, драгоцен неопходна помоћ породичном буџету и кад ми Српски Радикали будемо на власти, свако дете у Србији имаће дечији додатак, без обзира на то да ли му је отац сељак или генерал, зато што желимо да у свакој српској кући буде троје деце. Значи ако онај чека дечији додатак годину дана, за то време председник државе, председник владе и сви министри се енормно богате и неки који су до прекјуче продавали семенке на градским стадионима, сад откупљују градске стадионе и читаве фудбалске клубове, онда је то знак да је Србији неопходно потребна промена. Та промена коју ми нудимо назива се Др Војислав Шешељ и СРС-а и ја заиста никада се не бавим прогнозама. Знам да изванредно стојимо, да смо близу освајања победничког места, али постоје још два озбиљна супарника: Социјалистичка Партија Србије и коалиција "Заједно" која пуца и питање у шта ће то да се претвори. Али ја бих желео да победи Војислав Шешељ, зато што знам да је Србији потребан такав човек. Нека победи неко други, али кад би био овакав као Шешељ, да себе потпуно посвети држави и народу или политичкој странци као што он то сада ради, да његов радни дан траје до изнемоглости, да радни дан његових сарадника траје до изнемоглости, да лично буде апсолутно честит и поштен, да живи у породичној кући не размишљајући о томе да неке нешто отме, да његова породица живи скромно као што живи породица Војислава Шешеља и многих Српских Радикала. Наравно онај ко заради новац бавећи се послом, улажући у то сав свој капитал, свој иметак без могућности да користи привилегије власти, такав је човек добродошао Србији. Онај ко донесе капитал из иностранства па отвори фабрику, отвори ресторан, отвори продавницу, шталу у којој тови или обор у коме тови, тај је добродошао Србији, а не да му одмах натовариш финансијску, тржишну, санитарну инспекцију, да га оптеретиш доприносима, тако да мора

да затвори оно што је отворио и да му пропадне новац и да се власт иживљава на онима којима је новац у Србији пропао. Дакле - потребна нам је промена власти и промена на боље и потребна нам је чврста рука. Демократска држава у којој ће се закони апсолутно поштовати, чак и чврстом руком нико не даје за право владајућој странци да не поштује законе које донесе његова власт. Ако је Социјалистичка партија донела Устав у коме пише да једно лице може бити највише два пута изабрано за председника онда је председник те партије дужан да то поштује и нема право нико од његових људи да излази у јавност са идејама да се он кандидује трећи пут, јер је то кршење моралних принципа, кршење својих закона. Нпр нама социјалисти у Скупштини Србије држе пет посланика који су одавно напустили СРС-у. Сами Социјалисти, донели су закон о избору народних посланика у коме у члану 102- гом чини ми се пише, да народном посланику престаје мандат по основу напуштања политичке странке на чијој листи је изабран, одмах чим напусти странку, а то скупштина само констатује на следећој седници. Нас су посланици напустили кад смо били у затвору још 95. године. Ни дан данас социјалисти неће да нам врате те посланичке мандате. Морално су потпуно срозани зато што ја искористим сваку прилику у Скупштини да им свашта кажем у вези тих мандата. Зашто нам то не враћају? - Зато што ти људи долазе у Скупштину и чине им кворум да би се одржала седница Скупштине. Каква је то власт која мора да отима другима оно што су освојили на изборима да би могла да влада. Ако Социјалисти немају довољно посланичких места да владају, не треба да буду на власти. Нека траже коалицију са неким, ако нема коалиције нека се распусти ова скупштина, а да они сад уцењују људе, да отимају да их подмићују, потплаћују, подкупљују, ни Турци помоћу издајника нису владали овом земљом, сад се појављују Социјалисти који владају.

Дакле, имамо пред собом веома занимљиве изборе који ће много тога у Србији променити. Ја видим чиме се бави Социјалистичка Партија Србије. Она зна да Српским Радикалима не може да отме ни један глас. Зна да ће коалиција Заједно пући и да ће те странке појединачно себи освајати

гласове и иду на то да сачувају своје гласове, јер ако су имали 1.740.000 односно 1.850.000 пријављених гласова у новембру али ту је сто, стодесет хиљада украдено на Косову и Метохији, јер се тамо не отварају бирачка места а појави се огроман број гласова у шиптарским селима, за Социјалистичку Партију Србије и то све дотле док не испадне Радикал са листе. Ми смо им тамо једини конкурент. Нпр. село Преказ у које милиција није могла тенковима да уђе кад су били немири, сад има 1.200 гласова за СПС-е. То је та крађа, али 1.740.000 на територији Србији без Косова и Метохије СПС-е има гласове. Њима би то поново било довољно да победе. И они сад само гледају да анулирају бекства свог бирачког тела од политике, катастрофалне, коју су водили од избора за председника Србије деведесет друге до данас. И зато сада споразум о паралелним везама са Републиком Српском, као знак да ми и даље штитимо Србе преко Дрине, зато повратак Вучелића и осталих које помпезно најављују као националисте у својим редовима, а ту нема ни од национализма, јер сам ја колико прошле и предпрошле године, имао ратове са њима за говорницама, у Скупштини Србије, ја као националиста, а они као борци за мир. Сад су одједном они националисти. Ако су они националисти онда нико у СПС-у није националиста. Одједном је поново најављена борба против криминала, одједном председник Србије пред изборе обилази Србију, председник Србије који се ни на телевизији ни на радију не појављује док му траје мандат и увек се зна да у последњих неколико месеци или чак само два месеца крене да обилази Србију по путања која му се нацрта. То је знак да...?

То вам је као кад социјалистичка власт у општини четири године лоше ради, а онда последњег месеца цртају пешачке прелазе, крпе рупе на коловозу и рачунају да за тих месец дана могу поново да привуку бирачко тело, да освоје власт. Имаћемо изванредне изборе, само бих волео да ове две коалиције не претворе то у рат као што је претила опасност после новембарских избора. Волео бих да се у Србији избори одвијају на демократски начин. Идеал Српске Радикалне Странке је да једног дана кад буду избори у недељу, тројица комшија гласају, да

гласа за Социјалисте, један за СПО, један за Српске Радикале, да изађу са бирачког места, да знају ко је за кога гласао а да оду заједно негде или код некога кући или у кафану на кафу или ракију. То је идеална Србија коју ми желимо, ми Српски Радикали. А ова Србија у којој једни друге оптужују, да су сви својим гласом помогли да неко други победи, ова Србија у којој се деле отац и син у кући зато што је један гласао за за једне, други за друге није по мери Српске Радикалне Странке. И највећа победа нас Радикала после избора ако победимо биће, да смиримо политичке страсти у Србији да убедимо грађане Србије да је глас светиња, да излазе, да треба да излазе на изборе, да покушају да својим гласом помогну да победи онај за кога они мисле да је добро, али да није катастрофа ако вас победи на регуларним изборима неко други, то је само знак да нисте добро урадили, да је онај други боље радио и да треба још боље да се припремите за следеће изборе. И још једна ствар: "Политички сукоби нека остану нама политичарима, ми за то на крају имамо славу и примамо плату, а народ да живи мирно". Народ да обавља свој посао, да трага за владом која ће му омогућити да нормално живи, да лепо зарађује. Ја само позивам ваше слушаоце да тог дана кад крену на изборе, да се осврну око себе, да погледају из какве куће излазе, кад је прављена, какав је намештај у тој кући, да погледају какво су одело обукли за изборе, како су им деца обучена, каквим ће колима отићи на бирачка места, ако је далеко да помисле да ли је то оно што желе себи да пруже или би желели нешто много више. Мислим да је Српска Радикална Странка апсолутно спремна да омогући грађанима Србије да у нормалној конкуренцији, онај који је способан себи створи много више. И избори ове године су права прилика за то. Не заборавите после ове године идуће изборе ћемо имати тек за четири године. То је јако дуг период, пажљиво размишљајте ко ће владати те четири године. Ја бих желео да се власти смењују изборима, да не дођемо у ситуацију да неко покуша на улици да промени власт која га је променила на изборима, нити желимо ми Радикали да некога рушимо на улици, нити ћемо икоме дати да нас сруши на улици. Кад победимо на изборима следећу власт предаћемо на изборима. Не желимо да отмено на улици и никада никоме

нећемо дозволити да нам власт отме на улици и све што имамо да кажемо Српском народу говоримо сада, јавно, унапред да нико после не каже Радикали нас преварише, нису рекли да ће бити овако. Ми сад износимо душу своју, износимо срж свог политичког програма, а колико гласова ћемо освојити то је квалитет тог програма, ако нема довољно гласова нисмо довољно убедљиви, нисмо довољно јаки. Има много разочараних људи. Лако је много људи извести на улицу, али када их изведеш на улицу па да и срушиш ту власт, сруши мирно да нико не погине. Да ниједна мајка не заплаче зато што си ти узео власт, а друго мораш да обезбедиш да сутрадан, ако си дошао на власт у Србији буде боље. Међутим, ми смо имали прилику да Коалиција Заједно и СПС ратују на улицама, да сад и једни и други понегде држе власт, али да од те власти, нити од републичке, нити од власти у градовима у којима је Коалиција Заједно на власти, грађани немају ништа боље.

ВОДИТЕЉ: Господине Николићу, управо је стигло једно питање, наша слушатељка Драгана Филиповић вас пита, са обзиром да сте горе где јесте, значи ближе изворима информација, хоће ли у другој половини године бити монетарног удара, инфлације и како би Радикална Странка реаговала ако до тога дође?

НИКОЛИЋ: Па знате, ја поодавно очекујем неки монетарни удар зато што многи људи који су навикли да се обогате преко монетарног удара, значи преко викенда, то вероватно предлажу министрима и стављају их у дилему да на тај начин и они обезбеде себи нешто или не. Наиме у нормалним државама у којима је оволико стала производња инфлација је потпуно нормална ствар, или та држава има толико девизних резерви да може потпуно да подмири све државне потребе коришћењем државних резерви, девизних резерви и осталих резерви у роби и злату. Србија је изузетно сиромашна земља. Код нас производња не ради, а динар је чврст, стабилна валута, односно нема га. Ова ће ускоро имати тежак проблем да реши да ли ће зауставити све у Србији или ће пустити да штампањем новца крене нека инфлација која би била прихватљива за друге земље. Међутим, познајући ове који су сада на власти ја знам да би сваки

наговештај инфлације одмах то претворио у хипер инфлацију. Они не би могли уопште да се зауставе, са друге стране ни овако више даље не иде. Нема више новца низашта, нико ником ништа не плаћа, сви неким робама једни другима плаћају, сви су постали комерцијалисти. Да би продао трактор ти мораш да узмеш кекс, да би после продао тај кекс ти мораш да узмеш неко алкохолно пиће и све се то врти у круг, нема пара за основне потребе. Истовремено држава не наплаћује или наплаћује, па погрешно троши своје приходе од онога од чега свака држава у свету добија, а то је: нафта, алкохол, цигарете, луксузна роба, чули сте пре неколико дана једну циничну изјаву Михаља Кертеса како је коначно открио да дуванска индустрија не плаћа порезе, акцизе, царине на робу коју извози фалш папирима. Ми Српски Радикали то пратимо већ седам година, пре две године смо жестоко напали власт у скупштини Србије и оптужили Смиљка Костића, директорија Дуванске индустрије ниш, да продаје цигарете на мала врата, без икаквих дажбина држави. Држава то зна већ дуги низ година, а ево сад у оквиру кампање, рекламних потеза, обелодањују да се то нешто десило прошле, претпрошле недеље или прошлог месеца. Дакле, ја монетарни удар увек очекујем, зато што знам са каквом влашћу имам посла, али ја лично тим никад нећу бити повређен, моја породица живи од плате коју још увек редовно примам у скупштини Србије. Ти монетарни удари су вештачки удари, срачунати на то да се помоћу курса који стоји два три дана изузетно високо, а онда поново падне, обезбеде за нека државна предузећа или евентуално за једну или две пензије средства и да тако влада попуњава рупе на џаку који је одавно поцепан, из кога је одавно исцурело сво национално богатство.

ВОДИТЕЉ: Господине Николићу, Небојша Вучковић из Јагодине Вас пита, да ли је истина да Радикална Странка, односно Војислав Шешељ, како пише штампа отима земљу у Војводини?

НИКОЛИЋ: Па ево да сад скренемо мало на тему локалне самоуправе у Земуну у коме је победила Српска Радикална Странка. Знате, штампа, телевизија, радио, се злурадо понашају према Српској Радикалној Странци и ту нема разлике да ли је то државни медиј или

је такозвани независни медиј који се финансира из иностранства. Једноставно, сви се утркују да нешто ружно напишу о Српској Радикалној Странци и нама изванредно одговара прилика да сами кажемо свој програм, а да из тога грађани извлаче закључке о каквој се странци ради. Дакле, ми смо у општини Земун затекли празну касу, као што је у целој Србији у свакој општини празна каса, тако је било и у Земуну, и могли смо да се јадамо новинарима и да чекамо судбину коју чека Коалиција заједно, да толко сазри незадовољство грађана, да неко изађе на улицу, да онда прозове вође опозиције да преузимају власт. Међутим, ми смо, када смо кандидовали војислава Шешеља за одборника у Земуну знали да имамо великих шанси да ту победимо и рекли смо Шешељу: "Ако победимо на изборима, да он мора да буде председник општине, зато што га народ познаје као опозиционара, зна да је човек бритког ума, изабредне интелигенције, високог образовања, зна да је човек који не штеди ни себе ни политичке супарнике, зна да је бескомпромисан према онима који се не понашају према уставу и закону, зна народ да он уме да напада власт, али га српски народ није познавао какав је кад је на власти. Рекли смо му: "Имаш годину дана времена да као председник општине створиш могућност да те народ замисли као председника Србије. И Војислав Шешељ је то озбиљно схватио, није се опирао ставу Извршног одбора и Централне отаџбинске управе, прихватио се места председника општине, рекао би човек, нижег места у односу на председника СРС-е, али он то изванредно користи да покаже како ће изгледати Србија када он буде на власти. Нама је Земун огледна општина. Ми смо затекли у Земуну 18000 избеглица, без икаквих шанси, без икаквих нада живе по колективним смештајима, у сеоским домовима, неки од њих приватно, неки у картонским кутијама. Ми смо решили да омогућимо свим грађанима Земуна, који желе да граде кућу да могу да их граде. И сад ту постоји законска могућност коју нико други не користи, да сеоске утрине и пашњаци могу да се користе док их општина не приведе намени, а у урбанистичком плану који већ има општина Земун утрине и пашњаци су предвиђени за индивидуалну стамбену изградњу, и ми смо расписал

конкурсе, испарцелисали утрине и пашњаке и објавили да их продајемо за плацеве. Позвали смо секретаријат за урбанизам, геодетску управу, Секретаријат за имовинско правне послове и питали: "Колико плацева можете да припремите за месец дана?". Они су рекли 400, ми смо рекли 4000 морате макар радили даноноћно, а после тога идите три месеца кући. Они су спремили 4000 плацева, ми смо објавили оглас у "Земунским новинама", и није тачно да је једна цена за људе који тамо живе, а друга за избеглице. Ми нисмо фаворизовали избеглице, ми смо, у зависности од тога које је село колкико далеко одредили јединствену цену. Негде је то 15 динара по метру квадратном, негде 30. Наравно да су се у већини јављале избеглице да купе плац, зато што они немају ништа. Људи који тамо живе они већ имају нешто па је по неко од домаћих куповао да обезбеди плац за децу, да прави кућу и томе слично, али махом су избеглице куповале. Ми нисмо ограничавали право Србима да купе тај плац. Сви су имали исте могућности. Онда смо од Пољопривредног комбината који више није обрађивао земљу откупили исту. Пољопривредни комбинат не може земљу да претвара у грађевинско земљиште, али може општина. Ту земљу смо одмах почели да продајемо за изградњу фабрика, за изградњу великих стоваришта и трговина и то све одлично иде. Сав тај новац, се уплаћује на посебан рачун, рачун за изградњу општине Земун, сав тај новац одмах смо преписали електро дистрибуцији за изградњу високо напонске и ниско напонске мреже, водоводу за изградњу водоводне мреже за та насеља и за села. Седам села општине Земун немају градску воду него имају своје нехигјенске бунаре из којих се снабдевају, и за прављење путева и улица, динар нисмо искористили низашта друго осим да вратимо тим селима кроз стандард живота. Против нас кампању води Коалиција Војводина која жели Војводину да отцепи од Србије и која у Земуну види велику препреку за то. Ми једноставно нећемо дати да Земун иде из Србије, да се припоји некој новој аутономији или републици. Кад победимо неће бити аутономија, биће само једна јединствена држава, дакле много њих се обрушило на нас. Ми имамо такав

систем да не постоји никаква јавна својина. Удруже се грађани, направе водовод, уведу телефоне, уведу струју и истог часа кад то уђе у функцију то постаје државна својина. У другим државама постоји јавно власништво, па оно што је изградила општина општинско власништво, значи власништво грађана који живе у општини. Код нас је систем такав да то постаје државно власништво и сад Београдски водовод зна да ће му припасти сва водоводна мрежа, чак зарађује изграђујући ту мрежу, али је добио наређење од председника градске скупштине Зорана Ђинђића, да обустави радове, да се правда недостатком неких средстава: бензина, нафте, чак и штрајковима, само да би нас спречио да завршимо тај посао и да све оне који верују онима који нас не воле, да их све убедимо да уствари једино мислимо да их убедимо на то да што боље владамо, да би смо на другим местима освојили власт. Ми нисмо победили у Земуну да би смо само ту остали на власти. Земун је мали за Српску Радикалну странку. Ми у Земуну нисмо још увек формирали радио и телевизију, а као општина смо имали право, него смо пустили да глас шта радимо у Земуну се шири Србијом, да причају рођаци рођацима, пријатељи пријатељима. Нема више села у Србији где ја не доћем и не чујем, да се зна о томе шта радимо у Земуну. Народ је толико жељан позитивних промена да нама сад причају да смо урадили нешто добро. Ми смо завели ред у општинској управи у Земуну. Ми смо их окупили све на један састанак и рекли им: "Никог нећемо отпустити са посла, али да знате од сад ће општина да ради до седам увече, радиће суботом до дванаест пре подне". Добили су сви запослени велики беџ на коме пише његово име тако да сад грађанин који није задовољан његовом услугом може да дође одмах код председника општине и да каже таји и тај, зове се тако и тако ево сад ме је лоше дочекао, неће да ми заврши посао. Чим смо поставили нову општинску власт повећали смо плате за 40%. Ја сам као директор јавног предузећа посматрао са стране не умешан у општинске службе, једна по једна служба улазе у нашу машину. Захуктавају се. Ево сада се потпуно спроводи наш програм као да смо довели хиљаду нових људи.

ВОДИТЕЉ: Претпостављам да ни грађани немају замерки и да све то добро функционише.

НИКОЛИЋ: Наравно да не може власт свима да буде по вољи. Ми смо за све конфесије обезбедили приход из буџета, наравно највише за Српску Православну Цркву, помажемо изградњу два храма на територији општине Земун, обезбедили смо нешто средстава и за католичку цркву, они граде једну капелу, обезбедили смо и за евангелистичку цркву, зато што имају два словачка села. Ми сарађујемо са свима. Ја сам грађанском свезу за један дан обезбедио простор за канцеларију у Земуну. Нису могли да верују. И свима смо им у "Земунским новинама", које сами издржавамо без буџета, обезбедили по две странице. СПО, СПС, ЈУЛ, Нова демократија, Грађански савез, ДС, ДСС, могу да напишу шта хоће. Не мењамо ни тачку ни запету. Чак има увреда на рачун Војислава Шешеља. Ми то све објавимо у новинама и кажемо: Ове су старнице намењене да их они уређују како год хоће. Мислим да смо доста доброг у Земуну урадили. Дали смо оглас свим грађанима да ко зна за празан општински стан, да у тај стан уђе, да ће га добити на коришћење. Обезбедили смо 650000 динара социјалне помоћи за грађане Земунa: за децу из породица у којима има много деце, за ратне војне инвалиде и за хендикепирана лица. Новац смо обезбедили тако што смо продали слике из општине Земун. Зашто да чиновници посматрају те уметничке слике кад можемо да обезбедимо новац за сиротињу, а позваћемо уметнике да нам поклоне нове слике. И тада су уметници чули да ми продајемо слике и новац делимо сиротињи. Већ сада је стигло сто нових слика као поклон. И њих ћемо продати. Тражићемо поново. Значи, може да се ради. Може да се обезбеђује и тамо где нема. Само треба много да се ради и треба да се има програм који ћеш представити грађанима пре избора, помоћу тог програма да победиш и онда тај програм у потпуности спроведеш.

ВОДИТЕЉ: Ево једног питања везаног за дневни догађај. Како коментаришете фотографију Председника Шешеља са Вуком Драшковићем, Карићем и Даницом Драшковић?

НИКОЛИЋ: Знаш за ту шетњу. Шетња је добра за здравље, шетња

помаже метаболизму, шетња учвршћује организам. Војислав Шешељ не избегава никакве политичке сусрете. Он зна врло добро политички програм у чијем је стварању и сам учествовао. Ми смо отворени за разговор са свима. Ми ћемо сами ићи, сигурно, на изборе. После избора може да се прави коалиција, али тако да СРС прави коалицију са странком која има мање посланика од Радикала. Ми никад нећемо ући у владу у којој неко има више посланика од нас. Ми желимо да ми правимо владу, наравно ако будемо имали деведесет, сто посланика нећемо пропустити прилику да формирамо владу са неким ко је од нас мањи ко ће имати заслужен број министарских места, право да учествује у креирању политике, али ће политику креирати Српска Радикална Странка. Ако уђемо у владу са неким ко је од нас јачи, ми не можемо да утичемо на рад те владе. Дакле, разговор са Вуком Драшковићем је нешто сасвим нормално. Многи мисле да је између Шешеља и Вука Драшковића нека велика мржња, међутим они су кумови који се по том основу радо виђају и посеђују, али су политички супарници. Један води једну политичку странку други другу. Ми Српски Радикали не би смо дозволили Војиславу Шешељу да због кумства изда програм странке, као што вероватно СПО-вци не би дозволили Драшковићу да сад због кумства са Шешељом изда неки део њиховог програма. Дакле, они су били на заједничком ручку. Карић је човек који се успешно бави бизнисом и који покушава да се окуша у политици. Ја знам да у политици нико нема шансу уколико нема велику политичку странку. У политици шансе имају Шешељ, Милошевић, Драшковић. Богољуб Карић би морао прво да формира странку, па са њом да иде на изборе. Чујем да планира оснивање странке, ево му прилика да учествује на изборима, да покуша да оствари успех. Нашли су се људи који су у опозицији. Имају очему да разговарају, о изборним условима. Војислав Шешељ је то вече био на телевизији "Браће Карић" педесет пет минута. Ми немамо сусрете са представницима власти и немамо сусрете са Зораном Ђинђићем. Сматрамо да је он велико зло у српској политици. Човек који је, кад затреба, час националиста, час

европејац, човек који је искористио огроман углед, који је у Коалицији Заједно уживао Вук Драшковић, да се наметне као вођа те коалиције, да га Вук Драшковић изабере за председника скупштине града Београда, а да он не одржи обећање и не подржи Вука Драшковића као кандидата за председника Србије. Значи, један превртљив човек који тако води своју политичку странку. Уосталом Демократска странка је недавно имала изборе за председника те странке и само је једног кандидата имала за председника, то се не зове демократија, то се зове комунизам. Уз то, Зоран Ђинђић има славу своје странке, Ђурђевдан, а он лично није крштен и у књизи "Ко је ко у Србији", у којој ми сами нешто кажемо о себи, он је сам за себе рекао да није крштен и да је атеиста, а гледам му слику у новинама како пали велику свећу воштаницу, како му странка слави славу, а он председник странке није крштен. Дакле, да је Вук Драшковић имао мало политичке мудрости, да није са Зораном Ђинђићем улазио у политичке односе, да је већ једном коначно извео Српски Покрет обнове на изборе самостално, а никада то до сада није учинио, Зоран Ђинђић би нестао са политичке сцене. Нама треба политичка сцена очишћена од свих тих који би да на нечијој слави профитирају. Чиме је Зоран Ђинђић заслужио да буде председник града Београда? Чиме? Демонстарцијама и дувањем у пиштаљке? Па ту је деведесет посто било присталица Српског покрета обнове, и био је један одређен број људи незадовољних овом влашћу, који нису били, можда, ни за кога у тој коалицији, али су осетили прилику да падне власт. Па кажу: "Нек ови падну, све ће бити боље од њих". Уосталом као што је Коалиција заједно освојила 960000 гласова на савезним изборима, а у тим гласовима има много гласова људи антикомуниста, којима је све то представљено као прилика да једна коалиција победи социјалистичку партију србије и они су хтели да својим гласом помогну да та Коалиција победи. И многи су говорили: "Радикали иду сами и нестаће после ових избора као што зрно кукуруза нестане између два воденична камена. Међутим, ми смо много тврд орах, ми смо прави Срби, да нисмо оволико Срби, можда би смо и боље пролазили у политици. Можда би смо и ми могли да попуштамо пред захтевима и из

иностранства и пред неким захтевима који се овде у Србији јављају. Можда бисмо ми победили у Србији одавно да нисмо рекли да не дамо Косово и Метохију, да не дамо Војводину и да ћемо све учинити да руководство србије и руководство Црне Горе, да се договоре какву ће заједничку државу. Ми не можемо да замислимо Србију без Црне Горе, односно, раздвајање би изазвало грађански рат, јер те авнојевске границе Србије и Црне Горе не би могле да опстану. Северна црна Гора је сва за Србију. Више Срба из Црне Горе живи у Београду него у целој Црној Гори. Значи чист рачун, дуга љубав. Ја бих волео да се политичари из разних политичких странака чешће друже, да то чешће објављују у новинама и на радију. Престали би сукоби и мржња међу њиховим члановима, ми смо за то отворени. Наравно, немамо шта да тражимо у разговору са социјалистима. Милошевића смо подржали у деведесет и првој и деведесет и другој години и ништа нисмо тражили за узврат, нама је нуђено да будемо две петине министарских места, да будемо у царини, да ми извозимо, увозимо, да ми олткупујемо пшеницу, да је препродајемо, да будемо директори великих предузећа, да добњемо куће на Дедињу. Нико се од нас није полакомио на то, чак кад смо поднели захтев за изгласавање поверења влади Николе Шаиновића, социјалисти су нам нудили све што тражимо, чак и место председника владе, али смо ми видели да се код њих нешто преломило, да то нису више они националисти које смо подржавали, да то више нису они људи за које смо били спремни да гладујемо у Србији. Да истрпимо свашта, и санкције међународне заједнице, али да нам сачувају оно што је Српско. Јер ако нису сачували Републику Српску Крајину и Републику Српску, не могу да ме убеди да ће сачувати Косово и Метохију, да ће нам сачувати рашку односно санџак и да ће нам сачувати Војводину. Ми смо такви људи. Разговараћемо са многима, али уступке у погледу свог програма нећемо да чинимо. Да смо ушли у коалицију са социјалистичком партијом србије, како смо могли да потуримо свој чисти образ, да га испрљамо са људима који су се обрушавали на националисте, убедили део српске јавности да је национализам нешто прљаво, да бити

српски националиста то је нешто као да си жигоса па смрдиш. Ко нас напада за национализам? Напада нас Шпанија. Шпанија би да ми дамо и Републику Српску Крајину и Републику Српску и Косово и Метохију и све, а Шпанија има Бастиљу која жели да се отцепи и Шпанија их поби. Француска нас напада. Она има корзику и на Корзици скоро све касарне легије странаца и не да корзици да се отцепи. Енглеска нас напада, а она има Северну ирску са којом већ десетину година ратује и не да им да формирају своју државу. Америка нас напада, а има Тексас у коме је побила многе људе због жеље да Тексас буде самостална држава. Енглеска има острва уз саму обалу Аргентине. На тим острвима живе само овце и по неки пастир. И кад је Аргентина заузела та острва у Енглеском парламенту су се за пола сата договорили власт и опозиција да ратују са Аргентином. Енглеска је морала да путује бродовима и са бродова да ратује против Аргентине. Да врати своја острва и своје овце. Грчка има острва уз саму Турску обалу и када год Турска поднесе захтев да се прошири власт над морем, на границу и преузме та острва, у Грчкој милиони људи изађу на улицу и траже оружје да ратују, а нико не живи на тим острвима. И сад нас Српске Радикале, Српске националисте, убеди да треба да дамо Косово и Метохију, да дамо Српске светиње, да дамо енергетске потенцијале какве нема Европа. Кома да дамо? Шиптарима? Онима што не признају да живе у Србији? Што не излазе на изборе него чекају да њихова власт распише изборе. Што се нас Радикала тиче чекаће до века да њихова власт на Косову и Метохији распише изборе. Ако треба војском, милкицијом и четницима ћемо чувати Косово све до оног дана док Срби не буду већински живаљ. Уосталом, када победимо на изборима 200000 шиптара ће побећи са Косова и Метохије. Они који не признају ову државу, они који су спремали побуне, који су убијали народ, који су убијали милицију. Битно је само да не заживи у српском народу однос према територијама који се зове самоубилачка ствар, да кад би могли Срби да схвате, али кривица је власти што ниасу схватили, да се Београд заиста брани у Книну, и да је Београд пао када је пао Книн. Могу људи у Београду да мисле да су потпуно

слободни, али све док срећу оне који су са једном кесом у руци прешли Дрину, који живе у сеоским домовима и доносе им отворене конзерве за оброк, да не би директори и управници тих центара за смештај крали и продавали. Све док има деце која немају шта да једу, зато што им је остала сва имовина и отац или мајка и гробље у земљи коју сада насељавају хрвати или муслимани, Београд није слободан град. Све док има људи који се потуцају од немила до недрага и немају држављанство ове државе иако су Срби, Београд није слободан град. Нико не може да убеди већину Срба да српска власт тако треба да се понаша. На сву срећу, ми, Српски Радикали који имамо савим другачији програм, напредујемо. Мене то радује, не зато што ћемо узети власт, онај ко победи ове године ухватиће се за главу од проблема, мене то радује зато што се здрав српски дух, зато што се враћамо на онај занос који смо имали деведесет и прве године, када смо ишли да бранимо Српство било где да се налази. Јер, онај који може да прежали Книн, прежалиће и Приштину и Призрен и Косовску Митровицу, и прежалиће ин Пирот и Ниш и Лесковац, прежалиће и Суботицу. Онај који може толико Српства да прежали не заслужује да буде Србин. на сву срећу такве политичке опције не могу да прођу. На сву срећу то су видели социјалисти. Мислили су да се приклоне Америци, па да добију изборе у Србији. Сада су схватили да Америка не даје никоме ништа за дабе. уосталом има једна пословица, америчка, која гласи: "Бесплатан сир налази се само у мишоловци". Онај који мисли да му американци нешто бесплатно дају, да му нуде власт као на таци, нека замисли да американци у целој Јужној Америци, мењају владе, па народ не живи богато, него живи изузетно сиромашно. да Американци у целој Африци мењају владе па ево како мењају: док имају свог човека који им се свиђа, држе га на власти на силу, страним плаћеницима, а када им се учини да би неко други могао боље да им служи они направе рат у тој земљи. Ту изгине много народа, они продају много оружја, испробају ново оружје па могу да га продају поново по свету, за њих живот тече даље, а све је мање људи који могу слободно да живе у таквим државама. ми јесмо за сарадњу са светом, нисмо за служење свету. Војислав Шешељ ће, ако победи на

председничким изборима, пред телевизијским камерама разговарати са вођама опозиционих странака које буду имале посланике. Изложиће свој национални програм. Шешељ ће јасно рећи: "Ево сад када постанем председник Србије, Србија у свом саставу има Косово и Метохију, Рашку област, Војводину. Желим кад изгубим изборе да то предам идућем председнику Србије. Желим да одбраним Косово по сваку цену. Ко од вас у томе хоће да ми помаже, а ко неће?". Нека зна Српски народ одмах са ким има посла, ко води државу, а ко му је опозиција. Војислав Шешељ ће једном месечно имати дуеле са вођама опозиције. Први пут када буде изгубио телевизијски дуел нека поднесе оставку, нека дође тај који је од њега јачи, паметнији, бољи, да води Србију. Нама је у интересу да Србију води онај који је најспособнији, онај који може да има највише утицаја на народ и онај који може народу највише да пружи.

ВОДИТЕЉ: Господине Николићу, време неумитно пролази, ето и наша програмска шема нас свакако тера да приводимо овај разговор крају. Мени остаје да Вам се најпре захвалим што сте били гост Радио Параћина, гост слушаоца Радио Параћина, као заменик председника Српске Радикалне Странке. Да ли имате неку поруку за слушаоце, све оне који нас чују?

НИКОЛИЋ: Ја имам поруку за ову

Радио станицу. Драго ми је после Војислава Шешеља, ево и ја сам имао прилике да гостујем. Ја бих желео да се овде вашим слушаоцима представе сви они који у српској политици нешто значе, да се отворите, да могу сви да говоре оно што имају у вашем програму, да кажу како ће да се понашају, а да грађани сами изаберу онога за кога ће да гласају, да нико не може да каже да није победио зато што није могао да се представи народу. Желео бих да на вашу уређивачку политику ни једна власт нема утицаја, односно, нека има највише утицаја онај који је на власти, али да омогућите да се и други чују. Ништа друго. За мене је слободно новинарство то да сразмерно својој политичкој снази политичке странке у државним медијима се појављују у тим медијима и представљају својим грађанима. Што се нас, Српских Радикала тиче можемо само да вас хвалимо, наравно, волели би смо да знамо да и други овде долазе, да се и други овде представљају, да не испадне да смо узурпирали неки медиј, а све остало је на бирачима. Бирачима се треба представити, а они су довољно мудри и имају довољно памети и довољно историјске мудрости да се определе како је најбоље.

ВОДИТЕЉ: Звук Радио Параћина, ваш и наш гост овог поподнева био је заменик председника Српске Радикалне Странке господин Томислав Николић.

НЕПОКОЛЕБЉИВИ И ДОСЛЕДНИ ОО СРС ПАРАЋИН ЗА СРПСТВО

ОО СРС у Параћину стекао је завидан успех и углед захваљујући континуираном раду њених чланова. Њен рад манифестује се првенствено на поштовању принципа и доследном спровођењу програма СРС. Програм СРС реализује се на јавним трибинама у Параћину и МЗ Општине Параћин у којима странка има формиране месне одборе, као и на састанцима који се редовно одржавају у просторијама странке. Чланови Општинског Одбора СРС у Параћину својим радом и делом постају пример стабилног и праведног политичког стуба, јер су ти чланови увек присутни од самог тренутка учлањивања и није било колебања ни прелажења у друге политичке странке.

Борба за социјални просперитет, борба против криминала, борба за мир и очување српског националног идентитета су оквири у којима ОО СРС у Параћину потврђује свој рад и напредак у том раду.

У граду су познате хуманитарне акције добровољног давања крви, које је покренуо ОО СРС са председником др Стратијем Петровићем па је овим акцијама указана огромна помоћ болесним и беспомоћним лицима без обзира на страначку припадност.

Својим личним примером др Стратије Петровић је показао како се брани српски народ јер је 1991. г. као лекар добровољац лечио рањенике у Боровом селу. Његов пример следиле су и други чланови са територије општине Параћин, а када је рат завршен наставили су да у миру заступају борбу за национална права српског народа у Републици Српској и Републици Српској Крајини.

Овим и сличним примерима ОО СРС у Параћину привлачи све већи број присталица и симпатизера тако да се број чланова у граду и околним селима повећава из дана у дан. И поред тешке материјалне ситуације, углед ОО СРС у Параћину стиче својим активним политичким непоколебљивим ставовима. Печат оваквом угледу дали су својим понашањем и јавним наступима у борби за праведнији бољи живот секретар ОО СРС М. Трумпић, дипл.инг.прех. технологије, подпредседник П. Петровић, непоколебљиви стари радикал и први послератни посланик из редова СРС,

инг. Зоран Стојановић подпредседник, подпредседник Н. Петковић, подпредседник Живко Петровић, благајник Снежана Жикић.

Рад у странци стављен је изнад личних интереса њених чланова. Сва догађања у општини Параћин као што су: мито, корупција, систематска пљачка фабрика од стране појединих моћника из редова владајуће партије, руководство СРС у Параћину јавно осуђује и жигоше. Као резултат тога је велика подршка обесправљених и социјално угрожених радника фабрика Цемент, Стакла, Штофа, као и других предузећа на територији општине Параћин. Гиганти привредног живота су стали, а кривце нико не осуђује. Овакве и сличне појаве ОО СРС у Параћину осуђује и отворено указује на све последице овакве погубне политике владајуће партије.

Изражањем свог програма на јавним трибинама чланови ОО СРС у Параћину перманентно указују на потребу радикалних промена у друштву, а потврду за свој рад добијају у великом броју присталица као и масовно присуство народа на трибинама.

Активност чланова ОО СРС у Параћину видна је и на предизборним акцијама, на традиционалним српским празницима (Божић, Српска Нова година и радикална слава Три Јерарха).

Сва ова окупљања и заједничке акције говоре о јединственем, континуираном и непоколебљивом раду ОО СРС у Параћину. Сви месни одбори на територији општине Параћин у сарадњи са општинским одбором у Параћину и окружним одбором у Ђуприји су до сада доследно реализовали сва програмска задужења централне отаџбинске управе СРС на чијем је челу др. Војислав Шешељ.

Општински Одбор СРС
у Параћину

РАДИКАЛИ ОБЕЋАВАЈУ И ОСТВАРУЈУ

Давидивац: име те месне заједнице до сада није говорило "ништа". Кажем ништа јер се у њему од рата на овамо није ништа битно дешавало: јер су у њему руководили

људи послушни режимским манипулантима општинских власти. Требале су битне ствари да се мењају у селу наравно на боље, али није било сина који је смео да противуречи општинским оцима:

Почела су и чуда да се догађају: Има у селу данас реалних десно опредељених људи који су почели да буквално речено (гребу) реално, да раде за добро М.З. Давидовца. Реновиран је кров дома културе, реновирана је извађена из рушевина ОШ "Стеван Јаковљевић" у селу, подигнута је нова велелепна црква св. Арханђела на старим темељима, вековима старим које нису до сада ни сви мештани знали и то захваљујући десно опредељеним синовима овог села. Сада је то бисер у овом крају јер су покренуте и месне заједнице суседних села које су учествовале у изградњи овог културног здања. Пошто је пропуштена изградња сеоског водовода од предходника у М.З. Радикали обећавају да са вером у Бога кад дођу на власти урадиће пар јавних чесми у селу јер је у селу питка воде у веома лошем стању, а кроз село пролази главни вод водовода Извор-Параћин а у селу постоји само једно точеће место које није доступно свим грађанима села због велике удаљености. Планира се и асвалтирање преосталих улица у селу. Радикали обећавају: Дошло је време за боље сутра. Радикали остварују: Доказали смо да смо јединствени и комплетни у свим сферама - хоћемо - можемо и остварићемо боље сутра нашим српским синовима и њиховим потомцима. Свесно у десно.

Петровић Живко
Прес. МО СРС Давидовац

Радикали Својнова дају приоритет интензивнијој пољопривредној производњи

Када СРС дође на власт даће приоритет пољопривреди, јер у пољопривреди су најмања улагања од стране државе у односу на друге гране привреде.

Пољопривреду само треба добро организовати у производњи здраве хране што цео свет тражи.

Наша Општина Параћин има ту срећу да се налази у сливу Велике Мораве где може да се произведе било које поврће, ту нам је фабрика најздравије амбалаже стакла, значи треба дати приоритет од стране општине и републике о завршетку хладњаче и запослити наше људе у

производњи здраве хране.

Поморавље је познато у производњи поврћа, житарица, репе и све што земља рађа. Још једном да напоменемо да нама треба добра организација, да уговори производњу и гарантује цене и откуп. Наш народ је вредан, прерачунао би се шта би производио.

Много тога би се учинило и за произвођаче и за Општину.

Поред појачане ратарске производње ланчано би дошло до појачане производње јунади, товљеника, живине, млека и свега осталог јагњаци, прасади, пилића и сл. За пољопривреду не треба филозофија већ план производње стимулативне цене, сигуран откуп на време исплата и што је најбитније поштен рад.

Месни одбор СРС Својново
 Богић Драгомир
 Живић Радивоје
 Богдановић Драгољуб
 Живић Предраг

РАДИКАЛИ у Дреновцу побеђују

Дреновац је велико село. Захвата велику површину али насељеност је прегуста. Дреновац не умире, сваким даном је све гушће насељен. До сада је пуно обећано а ништа није урађено а на првом месту је смеће. комшија комшији пред капију оставља смеће а за дреновачки атар и да не говоримо. Садашње стање је ужас а то треба да буде наша здрава околина. Надамо се да ће радикали у скорој будућности да узму ствар у своје руке и стање поправе на боље.

Познато нам је да у наш атар постоји општинско земљиште које по закону припада Месној Заједници

Дреновац (податке садашња власт крије и неће да реши) које би одговарало за депонију смећа села Дреновца. Надамо се да ће до Нове године тај проблем бити решен јер ће Српска Радикална Странка доћи на власт у општини Параћин и самим тим решити горући проблем за нас.

Мештанима Дреновца је велики проблем задруга која не обавља послове за које је основана. Распродати су камиони, трактори, комбајни без лицитације и без увида оснивача задруге као да је то нечија дековина.

Ми радикали хоћемо нову задругу која ће бити формирана на бази задругарства и радити у корист села и коопераната. Наш произвођач мора имати и знати откупну цену за своје производе који ће му бити што брже исплаћени да би новац утрошио на даљу производњу.

Месна заједница Дреновац располаже са више локала који су у данашњем систему дељени по партијској линији. Делило га је руководство СПС. Локали су дељени на период од десет до двадесет година уз уговор са Месном заједницом, али кирије у последњих седам, осам година нико није уплатио. На рачуну Месне заједнице нема уплате а где је новац, то се незна. Бивше руководство Месне заједнице је издало под закуп грађевинско земљиште у површини од 200м² где је изграђен локал у приватне сврхе а закупца је дужан да плаћа на име закупнине 45 динара по м² месечно износи 9.000 динара. Све је то по уговору али последњих седам година закупца није уплатио ништа. Сличних проблема има још. На пример издато земљиште од 40м² по цени од 45 динара по м² а пара на рачуну нема.

Радикали се ОБАВЕЗУЈУ да ће све постојеће уговоре решити у корист Месне заједнице а убрани приход ићи за добробит мештана села и све ће бити презентирано јавности на увид.

Селу је неопходна здрава ПИЈАЋА ВОДА. Ова која се користи је по анализи стручњака 80% загађена због великог броја септичких јама. Обећавано је и обећавано много али на обећањима је и остало. Здрава пијаћа вода је неопходна. Уз договор са руководством ООСРС који ће ускоро доћи на власт овај проблем може бити решен за врло кратко време.

Дреновац је велики, радикала је сваким даном све више а они су за рад, ред и дисциплину па ће доласком на

власт решити много нерешеног како би наши млађи остали на селу да живе и раде. На предстојећим изборима гласајте Српске Радикале с којима ће Србија процветати као некада.

Испред МО СРС Дреновца
 предс. Миловановић Мирослав

Препород Клачевице је у рукама РАДИКАЛА

План рада Месног одбора

Драги грађани када дође до смене власти у Републици и Општини Параћин доћи ће и до промена у нашој месној заједници. Самим тим доћи ће и Радикална Странка на власт а са њом и боље сутра где ће свако бити награђен за свој труд а за лопове и преваранте неће бити места.

У нашој месној заједници започета је изградња дома културе, школе, продавнице а затим се стало.

Асфалтиране су улице које изгледају као да су асфалтиране пре двадесет година а оне су рађене пре годину дана (комисија која је требало да изађе за примање нема је нигде од ње ни трага ни гласа).

Садашњи председник месне заједнице на челу са СПС партијом све то одлаже до даљњег наводно нема пара. Угасили су и фудбалски клуб који је био једина нада за омладину у Клачевици.

Уколико Радикали буду дошли на власт ми се најискреније надамо да ћемо успети то да, да завршимо све објекте који су започети, да деца добију своју школу, да омладина добије дом културе и поврати фудбалски клуб, да село добије нову продавницу и планирану амбуланту, да улице промене изглед а да они који су криви за ово стање одговарају за своје поступке и поднесу рачуне где су и зашто су отишле наше паре када није ништа завршено и урађено како треба и до краја.

Зато драги грађани када буде дошло време избора добро размислите коме ћете дати свој глас, да ли ћете и даље изабирати пут неизвесности, лажних обећања или ћете изабрати боље сутра, боље за нашу децу, за наше породице и све нас. А то можемо постићи само са нашом Српском Радикалном Странком на челу са др Војиславом Шешељом.

МО СРС Клачевица
 Предс. Војиновић Симиша

**Напредак Стубице
једино са РАДИКАЛИМА**

Село Стубица је треће село по величини у општини Параћин по броју становника. По последњем попису из 1991. год. Стубица има 2137 становника. Стубица датира још од 14. века, тачније од 1376. год. када се први пут помиње у повељи Војводе Црепа. Од тада па до данас село је три пута мењало свој положај од којих је овај данашњи остварен почетком 19. века.

Село је данас доста развијено, са доста регистрованих предузећа, што производних што трговинских.

Последњих 6-7 година у Стубици нагло расте прираштај што није случај у многим српским селима.

Село је јако привржено српској православној традицији што и доказује активностима око изградње цркве посвећене светом Роману, као и прославама сеоских литија и славама.

За време 1. светског рата осамдесет мештана Стубице је дало животе бранећи Отаџбину од окупаторских зликоваца.

За време 2. светског рата велики број Стубичана налазио се у четничким редовима под командом капетана 1. класе, Михајла Ђаћића. Он је са својом Раваничком четничком бригадом био непремостива препрека надирућем безбожном большевизму.

У новије време у Стубици се формира Месни одбор Народне радикалне странке као седамдесети одбор у тадашњој Југославији. То је био једини одбор Радикала на територији општине Параћин. На оснивању тог одбора лично је држао збор адвокат и председник НРС Вељко Губерина. На позив Томислава Николића за скупштину уједињења у Крагујевцу са Српским четничким покретом Доктора Војислава Шешеља, наш Месни одбор се одазвао и упутио представника на тај историјски скуп. Један од представника Месног одбора из Стубице је био Радиша Илић, а један од оснивача који су дали своје потписе и личне карте је и господин дипл. инг. машинства Петар Радисављевић, који сада живи и ради у Немачкој.

Поред делатности које су поменуте, становништво се доста бави пољопривредом. У селу има и десетак комбајна којима се на време покупи хлебно жито са њива.

На културном плану село је доста постигло. 1985. год. у Стубици је одржана и позната манифестација

"Знање-Имање", а наше културно уметничко друштво је освајало често награде на регионалним и републичким смотрама народног стваралаштва. Такође је недавно изашла књига коју је издала Српска академија наука и уметности под насловом "Хроника села Стубице" Миодрага Николића, која је оцењена као једна од најбољих и похваљена као изванредно културно, историјско и хронолошко дело намењено генерацијама које долазе после нас.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА у Стубици залагаће се:

1. Да се поведе даља акција за изградњу цркве Светог Романа која је већ у фази изградње, захваљујући верницима и донаторима.

2. Да се приведу крају радови на сеоској осмогодишњој школи, јер средства за самодопринос не пристижу, а држава (општина) свој део обавеза не испуњава (50%). (У Стубици ће ускоро постати проблем смештаја ученика, јер већ последње 2-3 генерације ће морати да се раздвајају у два одељења. Садашњи капацитет је шест учионица са предшколским.)

3. Регулисање сеоских отпадних вода (каналисање) као и пошљункавање и посипање ризлом неасфалтираних путева у селу.

4. Поправка пољских путева. Поправка тих путева мора бити редовна, два пута годишње, у две сезоне, пролећна и јесења. Поправка се врши без обзира на степен оштећења јер дуготрајно непоправљање путева до сада је остављало велика оштећења. Главни путни правци који би се одржавали су за Дубраву, Буковицу и Плетењак, а остали по потреби.)

5. Израда пошљункованог пута до гробља као и уређење самог гробља, (чишћење од корова, шибља, купинара и сличног.)

6. Пренос свих права на државну имовину у селу (просторије, бивша задружна добра, утрине и слично) на скупштину општине, али само у случају да радикали владају у Општини тако да држава ефикасно реализује наплате, таксе и обавезе грађана који ту имовину користе а не овако да се јавља јавашлук и непоштовање одлука садашњих савета МЗ.

7. Строго кажњавање за комуналне преступе (отпадне воде, фекалије, ђубришта поред стамбених зграда где живе људи и сл.) као одређивање велике сеоске депоније.

8. Редован долазак лекара у село, најмање три пута недељно.

9. Свакодневно присуство ветеринара са адекватном просторијом.

10. Помоћ незбринутим лицима која немају никакав извор прихода као и обраћање институцијама државе за њихову заштиту

11. Најстрожа забрана паркирања теретних возила по сеоским путевима и раскрсницама чиме се омета саобраћај и угрожавају људски животи. По доласку Радикала на власт, за паркинг тих возила пронаћи ће се одговарајућа парцела.

12. Предлог будућој српској влади да се у смислу решавања питања водоснабдевања трограђа Параћин - Ђуприја - Јагодина ангажује на идеји изградње великог вештачког језера у клисури реке Црнице, којом би се решили заувек проблеми водоснабдевања стотине хиљада људи.

ГЛАСАЈТЕ ЗА НАС ДА БИ НАМ СВИМА БИЛО БОЉЕ.

Месни Одбор СРС Стубица

Раде Јаблановић

Радиша Илић

**Поштење и част је уз
СРПСКЕ РАДИКАЛЕ**

Месни одбор СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ Поточац, обавештава Вас о следећим проблемима као што су:

1. Дом културе
2. Трафо станица
3. Пољски путеви
4. Пропусни канали

Месна заједница је преко ових наведених тачака увела месни самодопринос који траје већ две године. Од ових тачака није урађено скоро ништа: као прво дом културе.

Најважнија ствар која забрињава је та што нам је омладина која је жељна лепог провода као што је игранка, квиз или нека друга културно забавна делатност, остаје ускраћена тог задовољства. Дом нам је откривен и тако је остало већ неколико задњих година. А месна заједница не реагује на све наше апеле. Такође нам се не даје никакво, објашњење што се тиче трафо станица. Јер снабдевање електричне енергије је веома слабо поготово у зимском периоду.

Један од већих проблема поготову за нас са села је и прилаз њивама. Потребна је права мајсторија стићи до својих њива. Такође имамо проблема и са два пролазна пута до Мораве. Јер камиони пуни шљунка или песка под великим теретом копају та два пута. У

данима кише велики проблем нам представљају и пропусни канали који не могу да пропусте велику количину воде због немарности одговорних људи, велика количина воде излива се на пут где се одвија саобраћај и долази до његовог отежавања. Такође наводимо и проблем потока који протиче кроз село. Ништа није учињено на спречавању бацања велике количине смећа, као и свих других врста материјала. Поред ових тачака навели бих и остале проблеме села као што су: градобитна станица, скела и школско двориште.

После падања огромне количине града, што је довело до великог опадања приноса нико из месне заједнице није преузео одговорност на себе, нити су нам пружена објашњења зашто није дошло до ублажавања или потпуног отапања градоносног облака.

Скела је уступљена Трешњевици без никакве накнаде за изнајмљивање што је изазвало гнев код великог броја људи јер су од сопственог самодоприноса и саградили ту скелу.

Проблем школског дворишта је у томе што је омладина као и људи који воле спорт поготову мали фудбал остала ускраћена и тог ретког задовољства ЈЕР ЈЕ ШКОЛА ОД ПРЕ ПЕТНАЕСТАК ДАНА ПОСЕКЛА ГОЛОВЕ објашњавајући наводно да ће их поставити почетком школске године. Иначе оваква пракса није примењена нигде у Србији.

Такођешто боли огромну већину народа је и та што је у кругу школског дворишта отворени објект где се служи алкохолно пиће и ради до касно уноћ.

Чланови месног одбора:
Милисављевић Милорад
Станојевић Радмило
Милисављевић Саша

Са др Шешељем срећна Србија

О Војиславу Шешељу као председнику Србије мислим све најбоље. У Србији нема бољег и поштенијег кандидата.

Његова упорност и мудрост као и храброст да сваком каже оно што о њему мисли даје ми наду да ће успети да нас спаси свега овог што се око нас дешава а то је криза која нас је довела на ивицу социјалне беде. С једне стране екс богаташи и мафијаша, људи који су преко ноћи постали богови користећи

народ, отевши им последњи динар, разни уцењивачи почев од неколицине професора, лекара, трговаца као и несавесних политичара који траже хиљаде марака за своје услуге а са друге стране народ који гладује и једва преживљава без перспективе за себе и своје млађе за боље сутра.

Мислим да ће Шешељ имати тежак задатак али он је борац и верујем да ће успети да свему томе стане на пут, јер он пре свега уз себе има поштене и мудре људе који знају шта хоће а то је боља Србија, здрава Србија и јака Србија.

Србија којој ће се вратити стари сјај и понос, Србија вредних и поштених људи, Србија са народом који са срећним осмехом а не страхом дочекује ново сутра.

Милетић Горан
Горње Видово

Гласајте за СРПСКЕ РАДИКАЛЕ неокаљана образа

Поштовани мештани села Бошњана,

Ми Српска Радикална Странка хоћемо само да вас подсетимо на досадашњи рад председништва нашег села.

Ви вероватно добро знате да су то људи припадници СПС-а или њихови симпатизери. Независно од тога ми за њих немамо похвалних речи. Оно што су они до сад урадили, боље рећи, ништа нису урадили. Да је то чињеница навешћемо у овом моменту неколико примера.

Прво: Уговорили су поправку пољских путева са Нискоградњом. Те путеве је требало поправити и попунити. Исто је само започето и тако остало.

Средства којима смо располагали, боље рећи којима су пар људи располагали, на жиро рачуну више нема. Наводно су сва потрошена, а посао није завршен.

Друго: Та иста бранша СПС-оваца је на силу увела месни самодопринос. Тога се ми Српски Радикали одлично сећамо, а вероватно и ви драги мештани. На анкету мештана да ли да се уводи месни самодопринос или не сви смо рекли не. Људи су бојкотовали самодопринос, не зато што нам то није потребно већ зато што ће тим средствима располагати увек једни те исти, боље рећи зграбити у своју личну корист, а онда нам као и много пута раније испричати исту причу, неку шарену лаж.

Наша средства су трошена и на теревенкама то јест тобожњим промоцијама СПС-а. На којима је присуствовао и бивши директор господин Миловановић као посланички кандидат СПС-а, господин Миловановић је истина више пута из средстава ФЦ Нови Поповац био донатор код многих месних заједница, само се господа СПС за наше село не сети ни један једини пут.

Треће: Ви драги мештани добро знате како сте направили школу и дом. То је рађено у времену комуниста кад се кулук давао, према броју чланова у домаћинству.

Шта сад видимо?

Од кад је СПС странка узахала, према том дому и према тој школи није се ни окренула. Све се распада очигледно је.

Било је неколико понуда да се дом закупи и да се на име кирија адаптира, али господа из СПС-а је то одбила.

Вероватно чекају да се прво сруши кад ће адаптација бити јефтинеја.

У неким просторијама бившим учионицама плафони су пали, а неће требати много кад ће и кров пасти.

У овом моменту ми Српски Радикали се залажемо најздушније да овај хаос и ову отимачину пресечемо наравно уз вашу помоћ.

Браћо и сестре, шта треба овом нашем народу да се догоди да би смо прогледали и оправдано сменили владајуће? У нашем селу постоји велики број чланова СРС и симпатизера исте.

Очекујемо да на предстојећим изборима добију најбољи. Ми СРС трудимо се да не окаљамо образ као СПС.

Брзо ће се показати резултати ако добијемо на предстојећим изборима, што је у овом моменту и реално очекивати.

Наша порука је следећа: Гласајте за Србију. Гласајте за Српску Радикалну Странку и Доктора Војислава Шешеља.

То је Србија поштовани Бошњачани.

Испред МО СРС Бошњана
председник Лукић Урош

СРБИЈА ЈЕ ВЕЧНА
ДОК СУ ЈОЈ ДЕЦА ВЕРНА

Развој Параћина једино са РАДИКАЛИМА

Опште стање у држави, социјална беда и пораст општег и привредног криминала, у потпуности се пресликава на нашу општину.

Сведоци смо све већег пропадања фабрике штофа, која већ годинама скоро да не ради, а радничка примања се не могу свести ни под социјалну помоћ. Свежа су нам сећања на немиле догађаје у фабрици цемента. Један гигант са изузетним могућностима је на коленима. Вишедневна агонија радника, а све то под присмотром и контролом владе. Упропастити фабрику, која има сопствене изворе сировина, обезбеђено тржиште, за то је потребна умеће. То не може свако. И остатак параћинске индустрије, која покушава да створи неке нормалне услове за рад, притиснута јермом државе, грца у дуговима и питање је докле ће опстати. То директно утиче на опстанак друштва, на животни стандард и на општи пад морала грађана.

Посебно треба поменути неке објекте у граду који су од општег животног значаја становништва, као што су водовод и зелена пијаца.

Водовод је изграђен средствима од самодоприноса. Међутим ширење града није пратило одговарајуће напајање водом, иако је за сваки објекат који се гради поред прикључка требало уплатити део средстава на име комуналија. У другом покушају је расписан и нови самодопринос за водовод, што нису безначајна средства. Поред свега тога ми још увек пијемо воду из АЗБЕСТНИХ ЦЕВИ, мада се у свету азбест избацује и са кровова зграда. Инсталације су дотрајале и стално прскају. Пумпе у зградама које избацују воду на више спратове, стварају подпритисак у цевима, па обзиром на оштећења цевовода, може веома лако доћи до увлачења прљавштине у воду а тиме и до епидемија. Светска мерила стандарда се огледају у потрошњи воде и средстава за хигијену по глави становника, а ми воде често немамо ни за пиће.

Што се зелене пијаце тиче, ваља поменути да град сваким даном расте а пијаца нам је све мања. У јесењим данима, када је сезона зимнице, цела околина пијаце претвара се у продајни простор, па и то није довољно. Ако неко намерава да робу доведе на пијацу, то је већ посебан проблем.

Мора је носити на рамену јер су комуникације неодговарајуће. Параћину је најскорије потребно бар још две пијаце.

Уз све ово бих се још запитао и за атомска склоништа. На предрачунску вредност сваког стамбеног објекта, општина Параћин убира два процента на име изградње атомског склоништа. Ако погледамо колико се Параћин проширио требало би да се запитамо где су нам та толика склоништа. Ја не знам где бих се склонио.

Све ове дилеме је неопходно што пре разрешити. Ми знамо како то треба урадити и максимално се боримо за то, а колико ћемо успети зависи од вас, наших гласача. Наша снага је у вама. Колико нам укажете поверење, толики ће бити и наш успех!

Подпредседник ООСРС Параћин
Зоран Стојановић

Поповачка Цементара КОСТ У ГРЛУ

Кратка, истинита прича о Поповачкој цементари није могућа: агонија фабрике цемента "Нови Поповац" је изрежирана вероватно пре пар година од стране садашњег режима а у сарадњи са смењеним директорима и неким од Општинских моћника.

Са вером у Бога и доласком Радикала на власт овај крупни "залог" треба а и хоће да западне у грло г-дину Мирку Марјановићу - Топлици Недељковићу и многим другима који су окаљали своју част и овај погубни режим српски народ и да се тиме једном заувек прекину њихове прљаве работне и опасне "срамне" трансакције.

Протеклих година је овај тим успешно прикривао трагове пљачкања и проневере огромне количине цемента. Преко својих послушника су прошле године изнели огромни део капитала Цементаре као да им је то Богом дато, делили су Фабричне станове на поклоне, додељивали сами себи и својим ближњима огромне кредите чак и до 1000 тона уз најминималније накнаде, а појединци су добијали цемент и на поклон.

Резултат таквих мутљавина је оплодио Штрајком поштених радника Ф.Ц. крајем децембра прошле године који је највише личио на "Сечу Кнезова" када су сви руководиоци смењени. Постављено је ново, младо, В.Д. Руководство са идејом да се спасе што се спасти да. Горак је залог био за штрајкаче када су стекли увид у документације кроз коју је утврђено да је стање у фабрици равни катастрофи.

Дугови данас прелазе више од половине једногодишње производње овог гиганта са производњом од 3.000 л за 24х, а количина цемента износи око 550.000 т.

Да би још више загорчали стање и статус озлојеђених радника Ф.Ц. организовали су Контраштрајк са 80-ак штрајкача, чији је био циљ враћање старог руководства. Јер су им ове ситне душе били полтрони и слуге добро плаћених функција, који се нису могли помирити са тиме да је дошао крај прљавим работама.

Да би мука била још и већа држава ступа на сцену и уводи фамозне "Привремене мере" Цементари, чији је циљ како обећаше Министри из Београда - оздрављење Ф.Ц. Дошавши у фабрику на силу уз помоћ чете наоружаних цивила поставили су њихово В.Д.-руководство а избор им је био запањујући, све чланови њиховог В.Д.руководства. Настао је хаос, почели су да хапсе штрајкаче који су "гладни" стали на бранику цементаре, а манипуланти и даље на слободи харају и пљачкају што се још може опљачкати. И како ствари даље стоје, воде нас право у стечај и пропаст-што је њима и био циљ. Да што више обезвреде Ф.Ц. да би је за што мањи новац исти и откупили. Од њиховог обећања из Владе Србије нема ништа - обећано је дугорочно репрограмирање дуга, деблокада рачуна по банкама широм Србије, многим другим лажним обећањима. За председника управног одбора постављен је заменик министра Живојин Степић који се већ доказао као експерт за мутне радње по другим фирмама, и који ће вероватно бити организатор смртне пресуде Ф.Ц. у Поповцу а све то по жељи горе наведене господе. Настављају се разне мушке јер су у том послу најбољи. Незадовољство и проблеми расту а радници гледају свој крај и пропаст, ћутећи, а када народ овако ћути и трпи неће да ваља. Тако некада давно рече и Кнез Милош "неће да ваља попуштај" и он је у оно доба неписмен знао шта ћутање. Само ови не попуштају - да ли знају докле ће тако.

Свесно у десно СРС.

Живко Петровић

**НЕКА НАЈБОЉИ
ПОБЕДЕ!
ВРЕМЕ ЈЕ!**

Интервју са једним доктором Болнице у Параћину и професором Средњошколског центра у Параћину

РЕПОРТЕР: Налазим се у болницу у Параћину, на интерном одељењу и питам уваженог доктора специјалисту шта мисли о др. Војиславу Шешељу као кандидату за председника Републике?

САГОВОРНИК ДР: Знате како. Моје једно чисто мишљење је овако... даје реч о једном паметном човеку, али о његовом једном овако, не промишљеном понашању, итд. значи, подвлачим, човек паметан за мене, али реч о не промишљеним стварима. Рецимо скоро сам гледао једну трибину, округли сто на телевизији први канал, када господин Шешељ даје своје мишљење о универзитету. Даје реч о универзитету, реч о корупцији, потпуној, да се чак професори не баве научним радом што је мислим, толико смешно, што једном човеку таквом, који рецимо жели да буде председник државе, без обзира на све слабости, на шта, и тако даље. И сигурно тај универзитет..., није, овај, могао да се склони од свих ових догађаја у земљи. Немогуће је да... да такав човек који рецимо, кандидат, жели да буде кандидат за председника, може такве ствари да даје. Мислим то је овако једна чисто ствар, која ме је ганула, а у принципу се са масом његових ствари тако, не слажем. Мислим да...? да је то велика увреда за све људе који се поље баве факултетом, ја се не бавим тим, међутим, али сам завршио факултет и да је то стварно смешна ствар. Може да критикује итд. појединце, и то. Али да читав универзитет сврста у једну корпу, да то ничему не значи. Слушао сам дијалог са Деканом итд., Ректором универзитета, то је смешна ствар, мислим да... да..., оно што он чини то је чисто вашарска ствар, то може да продаје неку робу на вашару, чисто једна пропаганда, али му је лепо одговорио један саговорник, не знам ко је, да..., рекао му је овако: "Знате шта, ја знам да сте ви паметни и да тако не мислите, чудо је да то тако причате. Тако да све у свему моје мишљење је да он ипак није једна погодна личност за то. Ето. Хвала!

РЕПОРТЕР: Налазим се у средњошколском центру и замолио бих једног од професора да ми каже, шта мисли о др. Војиславу Шешељу као кандидату за председника Републике изволите.

САГОВОРНИК ПРОФ.: Е хвала. Др. Војислав Шешељ, је добар политичар, комуникативан, elokventан, заслужује све похвале. Што је тиче знања и ерудитског односа према свету, политици, економији и оним актуелним питањима у нашој земљи. Међутим, не свиђа ми се његов екстремизам. Екстремизам који доминира у појединим ситуацијама, нарочито кад напада млад..., омладину, интелектуалце и обрушава се на неке институције власти. Тако да мора да мало амортизује тај свој екстремизам и да неке своје пароле које избацује, да их на другачији начин артикулуше. Овај начин није ефикасан код свих грађана Југославије. Иначе, у тренду јесте, али се плашим да је тај тренд пролазног карактера.

РЕПОРТЕР: Да ли господине професоре, сматрате, да је он сада, у садашњој ситуацији нај..., објективан, да има објективан приступ према политичком питању? И какав је он политичар?

САГОВОРНИК ПРОФ.: Па, према политичком питању има изграђен политички јасно конзистентан став. Оно што је говорио, што је промовисао својим програмом, он се држао програма. Међутим, он никад није био у ситуацији, није био у ствари, конкретно да кажем, није био на власти, да би могао да реализује тај свој политички програм. Евентуално, ако би којим стицајем околности освојио власт и дошао на чело наше Државе, вероватно би се држао, тог програма и да би испунио жељена очекивања, односно оно што је обећао својим бирачима.

РЕПОРТЕР: Значи. Ви сматрате, да је човек од речи, човек који кад обећа уради оно што..., што обећа.

САГОВОРНИК ПРОФ.: Па надам се. По, по оној старој латинској девизи "Семпер ди квемо", он се држи те девизи "Увек говори истину", да ће остати доследан и да оно што је обећао да ће то да, и да испуни до краја.

РЕПОРТЕР: Као човек, као отац три детета, сматрате да је он популаран у народу?

САГОВОРНИК ПРОФ.: Па, несумњиво сматрам, да ужива велику популарност и то нарочито сталежа, ранијег средњег сталежа, сталежа који је сада осиромашно, сталежа који је на ивици егзистенције, значи, сиромашнијег сталежа, јер се његовим програмом о социјално-економској политици управо заступа и интересе тих најугроженијих слојева становништва, што значи да размишља о том сталежу, односно најугроженијем делу становништва.

РЕПОРТЕР: Ја се захваљујем господину професору.

**С ВЕРОМ У БОГА
ЗА ОТАЦБИНУ, СЛОБОДУ И ДЕМОКРАТИЈУ**

Грађанима села Поповца

Са овим малим текстом хоћемо и имамо жељу да се обратимо вама поштеним и вредним грађанима. Као преседник МО СРС заједно са нашим будућим одборником кога ћемо надам се изабрати а то је господин Вељковић Света. Свима нама познатог вредног поштеног грађанина овог села. Све што би могли да урадимо за свих нас уз помоћ нашу а то је.

1. Да прочистимо цео топлик који нам наноси штету и загађеност.
2. Да улепшамо наше улице са бољим одржавањем чистоће.
3. Да довршимо започету пошту која нам много значи, за комуникацију са свим градовима наше земље па и шире.
4. Да забранимо паркирање камиона по аутобуској станици и по нашим улицама.
5. Да обезбедимо преко викенда да имамо дежурну сестру која би давала инекције.
6. Да обезбедимо бар једанпут у недељи по неког лекара специјалисту.
7. Да са руководством фабрике наместимо филтере који би обезбедили максималну чистоћу и загађеност од прашине села.

8. Да омладини обезбедимо више забаве да их изведемо из кафана које утичу на њихово здравље.

9. Да направимо пољске путеве који вам воде до ваших поља и њива.

А сада да дотакнемо и овај наш велики гигант што су нам покрали.

Свима нама је познато да за 1996. годину је произведено седамсто-педесет хиљада тона цемента од тих силних тона не добисмо ни динара него нам је руководство узимало кредите да нам да бедне плате од триста па до петсто динара. А да за то нико не одговара. А шта је још жалосније послали су нам из владе људе који ће да управљају овим гигантом. Па зар ми немамо из наше фабрике од толико образованих људи који може и уме да обавља таква места.

Плату и даље немамо дају нам као малој деци по бедних двеста динара па зар са овим да спремамо децу у школе да са овим издржавамо наше породице. Да ли са овим да ви као пољопривредници и вредни сељаци купите семе ђубриво, нафту, резервне делове које су вам неопходне за производњу ваших производа. Па молем вас ставите прст на чело па се запитајте јел ово истина. А да нико за ову пљачку не одговара.

Драга браћо и сестре да се дотакнемо мало политике.

Ми Српски Радикали када дођемо на власт сигурно ћемо вам обезбедити и посао који ће бити плаћен пензионерима редовне пензије које сте поштено зарадили. Дјечије додатке. Младим мајкама породилске надокнаде које им припадају. А ја као родитељ који има троје деце даћу предлог нашој Отаџбинској управи свака будућа млада мајка која роди три детета да јој се призна стаж од петнаест година јер нам опада наталитет. Ако овако наставимо постаћемо за коју годину ми себи национална мањина у Србији. Ова власт постојећа нас је довела на ивицу пропасти беде и глади. Па вас молим и апелујем на бираче кад буду избори гласајте за Радикале за спасиоце ове наше прелепе Југославије. Да спасимо нашу браћу преко Дрине.

Са овим текстом би завршили сада а следећи пут бићемо надамо се опширни. Драги бирачи изађите на бирачка места и гласајте за најбоље које ви замишљате да вам могу помоћи у овом хаотичном стању. Ми се захваљујемо нашим читаоцима који ће да прочитају овај наш текст.

Уз Божју помоћ и благослов свим Србима ма где да се налазе.

МО СРС Поповац

Д. Грбовић

Б. Вељковић

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

ОПШТИНСКИ ОДБОР ПАРАЋИН

ПРИСТУПНИЦА

Име и презиме

Датум рођења 199 год.

Место рођења

Занимање

Адреса становања

Општина

Општински одбор ПАРАЋИН

Телефон

Датум приступа 199 год.

Упознат сам са статусом СРС и добровољно
приступавам у чланство СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПОТПИС

Ову приступницу лично предати у Клубу
Општинског Одбора СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Параћин; ул. Војводе Мишића 62; тел. (035) 56 33 11

ДИЈАЛОГ СКИНУТ СА "ТЕТ - А - ТЕТ" БК ТЕЛЕКОМ

Баровић: А Теби је жена курва!

Шешел: Ово ћете платити скупо!

Баровић: Ви имате добре везе у хрватској полицији?

Шешел: Ја имам свуда добре везе, господине Баровићу, Радикалска информативна служба добро ради.

Баровић: Значи, сарађује са усташким обавештајцима.

Шешел: Ви сарађујете са усташама, господине Баровићу... чак су и на очевој сахрани били, овде у Београду.

Баровић: Тада није било рата.

Шешел: Али познати су били као усташки националисти.

Баровић: Не бих ја о сахрани мог оца.

Шешел: То су чињенице, господине Баровићу.

Баровић: Немој да добијеш батине.

Шешел: Од кога?

Баровић: Од мене.

Шешел: Јоооој, јоооој.

Баровић: Отац ми је мртав, а Теби је жена курва, па шта! Мени је отац мртав, убила га је Удба и шта хоћеш сада?

Шешел: Убила га је удба?

Баровић: Због тога што је бранио такве као што си Ти.

Шешел: Мене такав као што је Ваш отац и као што сте Ви није никад бранио.

(Баровић устајући узима чашу и баца је у правцу Шешела.)

Водитељ: Ја, заиста...

Баровић: Хоћемо ли га склонити сад?

Водитељ: Ја, заиста, шта да кажем...

Баровић: Не може мога мртвог оца спомињати.

Водитељ: Па, молим Вас, господине Баровићу.

Баровић: Хоћете ли га упристојити? Хоћеш бити пристојан?

Шешел: Мене не можете испровоцирати у студију било шта да урадите, али ово ћете платити скупо.

Баровић: Нећу ником ништа платити, него буди пристојан. Ја твоје родитеље не спомињем. Мој отац...

Водитељ: Ја ову емисију морам да прекинем...

Баровић: Не можете да прекинете. Мој отац је 1941. отишао у партизанима, био на граници 1947., ослободио Београд!

Водитељ: Молим режију, одјавни блок.

РАДИКАЛИ ЗА БОЉУ, ЛЕПШУ И ЗДРАВИЈУ СРБИЈУ

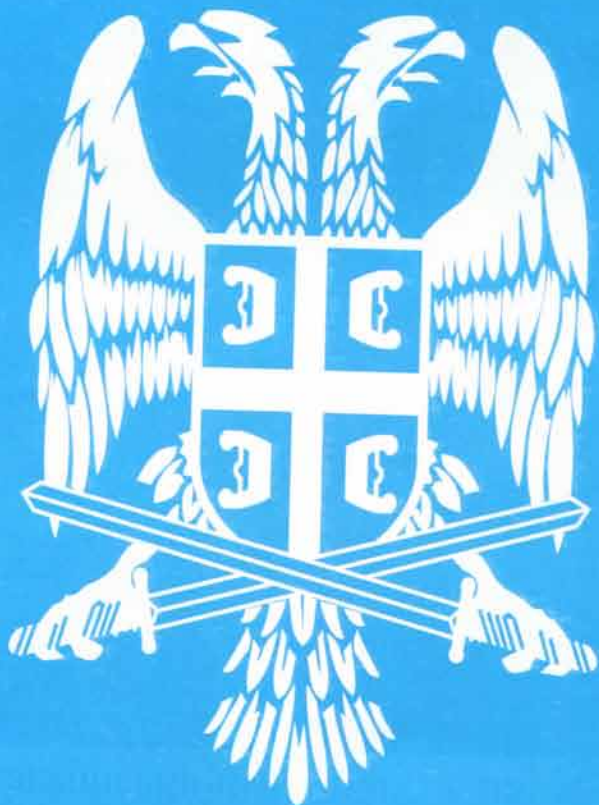
Оснивач и издавач: Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник: Синиша Аксентијевић

Заменик главног и одговорног уредника: Петар Димовић

Редакција издања за Параћин: Др Стратије Петровић, дипл инг Миодраг Трумпић, инг Зоран Стојановић,
проф Петар Петровић - Пеца, Небојша Петковић

Новине "Велика Србија" уписане су у регистар средстава јавног информисања Министарства за информисање бр. 1104 од 05. јуна 1991. године. По мишљењу Министарства за информисање бр. 413 - 01 - 551 / 91 - 01 " Велика Србија " је производ из тарифног броја 8, став 1 алинеја 10 за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

**СРПСКА
РАДИКАЛНА
СТРАНКА**

ЗА ЉУДЕ КОЈИ МИСЛЕ СВОЈОМ ГЛАВОМ

**СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА
ОПШТИНСКИ ОДБОР ПАРАЋИН**

ПРИСТУПНИЦА

Име и презиме

Датум рођења 199 год.

Место рођења

Занимање

Адреса становања

Општина

Општински одбор ПАРАЋИН

Телефон

Датум приступа 199 год.

Упознат сам са статусом СРС и добровољно
приступајем у чланство СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

ПОТПИС

**Ову приступницу лично предати у Клубу
Општинског Одбора СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
Параћин; ул. Војводе Мишића 62; тел. (035) 56 33 11**